

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

cu privire la respingerea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cariera Nord”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Arendă „Maconi” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom”, cu privire la declararea nulității contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011,

la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ghiofrig” împotriva Întreprinderii de Arendă „Maconi”, cu privire la declararea valabilă a contractului de vânzare - cumpărare conform condițiilor procesului verbal al ședinței/ adunării comitetului creditorilor Întreprinderii de Arendă „Maconi” din 05 septembrie 2005,

la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ghiofrig” împotriva Întreprinderii de Arendă „Maconi” și a Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom”, cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011,

la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Belvilcom” împotriva Întreprinderii Individuale „Jerebțov Anton”, cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011,

la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ghiofrig” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Belvilcom” și a Societății cu Răspundere Limitată „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Camera Înregistrării de Stat” cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare – cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012,

împotriva deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-au respins apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată „Belvilcom” și de Societatea cu Răspundere Limitată Cariera Nord”, s-a admis parțial apelul declarat de Întreprinderea de Arendă „Maconi”, și s-a casat parțial hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău,

(Dosarul nr. 2rac-15/23
Nr. PIGD 2-14197612-01-2rac-24012023)

Recursul declarat până la 01 septembrie 2023. Recurs neîntemeiat.
--

Au examinat anterior cauza judecătoreii:

Prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Panov, A. Minciuna, M. Moraru)

Instanța de recurs: Curtea Supremă de Justiție

(T. Vieru, V. Clevadi, T. Chișca-Doneva, I. Bejenaru, O. Sternioală)

Instanța de revizuire: Curtea Supremă de Justiție

(D. Mardari, M. Gervas, Iu. Bejenaru, V. Burduh, G. Stratulat)

28 mai 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în ședință publică, cu prezența părților, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Cariera Nord”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,
Ion Malanciuc
Diana Stănilă
Oxana Parfeni
Lilia Roic-Botezatu, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 13 septembrie 2011, Î.A. „Maconi” (fiind în proces de insolabilitate) a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Belvilcom”, prin care a solicitat anularea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” din 04 mai 2011 încheiat între administratorul insolabilității Î.A. „Maconi”, Valeriu Chistruga și S.R.L. „Belvilcom”.

1.1. În motivarea acțiunii a invocat că administratorul insolabilității Valeriu Chistruga a încălcat prevederile art. 126 alin. (1), (7), (8), (15) al Legii insolabilității, care prevede că în cadrul procesului de insolabilitate, întreprinderea debitorului poate fi înstrăinată ca un complex patrimonial unic doar cu acordul expres al adunării creditorilor sau al comitetului creditorilor. Vânzarea întreprinderii are loc prin licitație sau concurs dacă adunarea sau comitetul creditorilor nu stabilește altfel. În cazul în care vânzarea întreprinderii are loc prin concurs, condițiile concursului se aprobă de adunarea sau comitetul creditorilor. Dacă suma obținută din vânzarea întreprinderii dă posibilitate de a satisface totalmente creanțele creditorilor, la propunerea administratorului, procesul de insolabilitate a debitorului se consideră închis, cu luarea de către instanța de judecată a hotărârii respective.

1.2. A considerat că contractul a fost încheiat contrar prevederilor Legii insolabilității, drept urmare a solicitat în temeiul art. 220 din Codul civil, constatarea nulității absolute a acestuia.

2. La 22 septembrie 2011, S.R.L. „Ghiofrig” a depus cerere de chemare judecată împotriva Î.A. „Maconi” solicitând declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca un complex patrimonial unic, încheiat între Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Ghiofrig”, conform condițiilor stabilite prin procesul-verbal al adunării comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” nr. A 05/RC-01 din 05 septembrie 2005 și încasarea cheltuielilor de judecată.

2.1. În motivarea acțiunii a invocat că în baza procesului-verbal al adunării comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” în proces de insolabilitate, nr. A 05/RC-01 din 05 septembrie 2005, S.R.L. „Ghiofrig” a fost desemnat câștigător al concursului investițional desfășurat de Î.A. „Maconi”. Iar, conform hotărârii nr. 2e-444/08 din 05 iunie 2008 a Curții de Apel

Economice, s-a obligat administratorul insolvenței Î.A. „Maconi”, Valeriu Chistruga și SRL „Ghiofrig” să execute procesul-verbal nr. 05/RC-1 din 05 septembrie 2005 cu privire la rezultatele concursului investițional și să prezinte instanței de judecată măsurile economice și investiționale, cu respectarea intereselor colectivului de muncă al Î.A. „Maconi”.

2.2. A susținut că S.R.L. „Ghiofrig” și-a executat obligațiunile asumate prin procesul-verbal nr.05/RC-01 din 05 septembrie 2005, investind în activitatea Î.A. „Maconi” suma de 3 252 085,85 de lei, conform dispozițiilor de plată și facturile fiscale anexate.

2.3. A afirmat că ținând cont de prevederile art. 818 din Codul civil, a solicitat repetat pârâtului să-și onoreze obligațiile de încheiere a contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca un complex patrimonial unic, prezentând în acest sens, proiectul elaborat de către notar. Chestiunea dată a fost discutată la ședințele Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” din 14 mai 2010, din 15 octombrie 2010, din 15 decembrie 2010, în cadrul cărora s-a hotărât de a obliga administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” să semneze contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic al Î.A. „Maconi” cu S.R.L. „Ghiofrig” și să convoace Comitetul creditorilor în adunare după încheierea contractului de vânzare-cumpărare, dar nu mai târziu de 05 mai 2011.

2.4. A susținut că la 13 aprilie 2011, S.R.L. „Ghiofrig” a solicitat administratorului insolvenței Î.A. „Maconi” să se prezinte cu actele necesare și ștampila întreprinderii la data de 15 aprilie 2011 la orice oră convenabilă la sediul notarului Elena Constantinescu pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic al Î.A. „Maconi”.

2.5. Potrivit scrisorii din 18 aprilie 2011, administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” a menționat că în intervalul 24 ianuarie 2011 - 31 martie 2011, funcția de administrator al insolvenței Î.A. „Maconi” a fost deținută de către Anton Jerebțov, care a sustras de la întreprindere actele necesare pentru încheierea contractului de vânzare - cumpărare. A specificat că S.R.L. „Ghiofrig” s-a adresat cu solicitări similare administratorului insolvenței Î.A. „Maconi” la 15 aprilie 2011, la 18 aprilie 2011 și la 21 aprilie 2011. Însă, pârâtul neîntemeiat și cu rea-credință s-a eschivat de la executarea obligației de autentificare notarială a contractului de vânzare-cumpărare menționat.

3. La 14 februarie 2012, S.R.L. „Ghiofrig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.A. „Maconi” și a S.R.L. „Belvilcom” prin care a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011.

3.1. În motivarea acțiunii a invocat că în baza procesului-verbal al adunării comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr.A05/RC-01 din 05 septembrie 2005, S.R.L. „Ghiofrig” a fost desemnat câștigător al concursului

investițional desfășurat de Î.A. „Maconi”. Prin hotărârea nr. 2e-444/08 din 05 iunie 2008 a Curții de Apel Economice, s-a obligat administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” - Valeriu Chistruga și S.R.L. „Ghiofrig” să execute procesul-verbal nr. 05/RC-1 din 05 septembrie 2005 cu privire la rezultatele concursului investițional și să prezinte instanței de judecată măsurile economice și investiționale, cu respectarea intereselor colectivului de muncă al Î.A. „Maconi”.

3.2. A menționat că administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” - Valeriu Chistruga, sub diverse motive, s-a eschivat de la executarea obligației de a încheia cu S.R.L. „Ghiofrig” contractul de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca un complex patrimonial unic. A specificat că în cadrul examinării unei cauze conexe, reprezentantul S.R.L. „Belvilcom” a prezentat contractul de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, care ar fi fost încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi” și contractul de cesiune a creanțelor nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, care ar fi fost încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”.

3.3. A mai relatat că nu a încheiat nici un contract cu S.R.L. „Belvilcom”, prin care să-i cesioneze calitatea de câștigător al concursului investițional desfășurat de Î.A. „Maconi” și nici alte drepturi patrimoniale. A remarcat că semnătura și amprenta ștampilei aplicate pe contractul de cesiune a creanțelor nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 din numele S.R.L. „Ghiofrig” reprezintă un fals, ce ar putea fi probat prin numirea unei expertize tehnico-grafologice de stabilire a veridicității semnăturii și amprentei ștampilei aplicate pe contractul litigios din numele S.R.L. „Ghiofrig”.

3.4. În acest context, a susținut că potrivit art. 818 din Codul civil, contractul de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca un complex patrimonial unic se încheie în formă autentică, însă din răspunsul parvenit de la notarul public Galina Morea, care a preluat spre păstrare arhiva notarului Alexandru Antoficiuc, rezultă că în arhiva notarului Alexandru Antoficiuc nu există un asemenea contract. În opinia sa, acest fapt ridică dubii privitor la semnătura și ștampila aplicată din numele notarului Alexandru Antoficiuc pe contractul litigios. Astfel, a indicat că ambele contracte sunt susceptibile de nulitate absolută.

4. La 06 martie 2012, S.R.L. „Belvilcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” solicitând recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi”, ca complex patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011.

4.1. În motivarea acțiunii a invocat că la 04 mai 2011, S.R.L. „Belvilcom” în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.15, a procurat Î.A. „Maconi”, ca complex patrimonial unic, fiind efectuată achitarea integrală a sumei conform contractului și îndeplinite întocmai condițiile contractuale. A precizat că începând cu anul 2008, a contribuit investițional la funcționarea Î.A. „Maconi”, dovadă fiind operațiunile financiare care au avut loc între

S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Ghiofrig”.

4.2. A indicat că faptul contribuirii la implementarea planului investițional se confirmă și prin achitarea datoriilor Î.A. „Maconi” față de S.R.L. „Ghiofrig” în sumă de 3 252 085,85 de lei, prin contractul de cesiune de creanță nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Belvilcom”, S.R.L. „Ghiofrig” și Î.A. „Maconi”; față de S.R.L. „Elevatexpo” în sumă de 1 199 500 de lei, prin contractul de cesiune nr. 30/11/10/1 din 30 noiembrie 2010, încheiat între S.R.L. „Elevatexpo”, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”, față de Î.C.S. „Siluma” S.R.L. în mărime de 630 501,38 de lei, prin contractul de cesiune de creanță nr. 01/06/2011/1, încheiat între Î.C.S. „Siluma” S.R.L., S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”, în proces de insolvabilitate.

4.3. A declarat că pentru îndeplinirea acțiunilor enumerate, precum și pentru punerea în aplicare a procesului investițional de renovare a instalațiilor au fost operate credite, după cum urmează: - în sumă de 13 3250 USD, conform contractului de credit nr. L/42041067100 și suma de 89 522 USD, conform contractului nr. C/42041227100 din 28 decembrie 2010, încheiate cu B.C. „Mobiasbancă - Groupe Societe Generale” S.A. - în sumă de 55 000 de EURO, conform contractului de credit nr. 44/1 din 21 aprilie 2011 și a acordului la contract nr. 1 din 31 mai 2011 și credit în sumă de 800 000,00 de lei, conform contractului de credit nr. 134/4 din 12 octombrie 2011, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și B.C. „Moldindcombank” S.A., de către S.R.L. „Belvilcom” a fost investită suma de peste 2 400 000,00 de lei, fiind procurate utilaje și mijloace de transport.

4.4. A mai susținut că S.R.L. „Belvilcom” până la momentul adresării în instanța de judecată a investit suma de peste 7 500 000,00 de lei, angajaților Î.A. „Maconi” le-au fost majorate salariile cu 50 %, iar în bugetul de stat au fost transferate impozite în sumă de peste 618 257,00 de lei. În opinia acestuia, se urmărește deposedarea S.R.L. „Belvilcom” de bunurile și activele procurate legal, ca rezultat al intervenirii unor interese de grup.

5. La 26 septembrie 2013, S.R.L. „Ghiofrig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”, prin care a solicitat recunoașterea nulității contractului de vânzare - cumpărare din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea, cu nr.3530 și încasarea de la pîrîți a cheltuielilor de judecată.

5.1. În motivarea acțiunii a invocat că în baza procesului - verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” nr. A05/RC-01 din 05 septembrie 2005, S.R.L. „Ghiofrig” a fost desemnat câștigător al concursului investițional desfășurat de Î.A. „Maconi”.

5.2. Prin hotărârea din 05 iunie 2008 a Curții de Apel Economice s-a obligat administratorul insolvabilității Î.A. „Maconi” - Valeriu Chistruga și

S.R.L. „Ghiofrig” să execute procesul-verbal nr. 05/RC-1 din 05 septembrie 2005 cu privire la rezultatele concursului investițional și să prezinte instanței de judecată măsurile economice și investiționale cu respectarea intereselor colectivului de muncă al Î.A. „Maconi”.

5.3. A invocat că administratorul insolabilității -Valeriu Chistruga s-a eschivat de la executarea obligației de încheiere cu S.R.L. „Ghiofrig” a contractului de vânzare - cumpărare al Î.A. „Maconi” ca un complex patrimonial unic. A relatat că în cadrul examinării unei cauze conexe, reprezentantul S.R.L. „Belvilcom” a prezentat contractul de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, care ar fi fost încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi” , precum și contractul de cesiune a creanțelor nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, care ar fi fost încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”.

5.4. A menționat că în cadrul examinării cauzei de contencios administrativ, la cererea S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”, intervenient accesoriu S.R.L. „Ghiofrig”, reprezentantul Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” a prezentat contractul de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial din 24 mai 2012, prin care S.R.L. „Belvilcom” a înstrăinat S.R.L. „Cariera Nord” complexul patrimonial unic al Î.A. „Maconi”, fiind deja consemnate aceste modificări în Registrul de Stat al persanelor juridice. A considerat nul contractul de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial unic din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Cariera Nord” și S.R.L. „Belvilcom”, deoarece prin încheierea din 22 septembrie 2011 a Judecătoriei Edineț, s-a interzis înstrăinarea Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, cât și patrimoniul acesteia în mod separat, precum și s-a interzis Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” să opereze modificări în Registrul de Stat al persoanelor juridice în privința Î.A. „Maconi”.

5.5. Prin încheierea din 23 septembrie 2011 a executorului judecătoresc Adrian Agarici, au fost aplicate măsuri de asigurare a acțiunii stabilite prin încheierea din 22 septembrie 2011 a Judecătoriei Edineț, care a fost înregistrată la data de 23 septembrie 2011 la Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”.

5.6. A mai notat că prin încheierea nr.2e-928/12 din 23 februarie 2011 a Judecătoriei Economice de Circumscripție s-a interzis atât înstrăinarea Î.A. „Maconi”, ca un complex patrimonial unic sau bunurile acestuia în mod separat, cât și i-a fost interzis Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” să efectueze modificări în Registrul de Stat al întreprinderilor și organizațiilor în privința Î.A. „Maconi”.

5.7. Prin încheierea nr. 111-323/2011 din 24 februarie 2012 a executorului judecătoresc Adrian Agarici, s-au aplicat măsuri de asigurare a acțiunii stabilite prin încheierea nr.2e-928/12 din 23 februarie 2012 a Judecătoriei Economice de Circumscripție, care a fost înregistrată la Î.S. „Camera

Înregistrării de Stat” la 24 februarie 2012, sub nr. 604/59.

5.8. A indicat că prin încheierea din 07 martie 2012 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a interzis Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” de a efectua modificări în Registrul de Stat al întreprinderilor și organizațiilor, în privința Î.A. „Maconi”, s-a aplicat sechestru pe toată averea Î.A. „Maconi”, s-a interzis Oficiului Cadastral Teritorial Edineț să opereze modificări în Registrul bunurilor imobile privind bunurile Î.A. „Maconi”. Încheierea respectivă a fost în vigoare până la 26 decembrie 2012. A remarcat că la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare litigios, 24 mai 2012, existau trei interdicții, dintre care una era aplicată la cererea S.R.L. „Belvilcom”.

5.9. A considerat că contractul de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea sub nr. 3530 este încheiat și contrar interdicțiilor aplicate de către instanța de judecată și executorul judecătoresc, iar, conform art. 232 din Codul civil este pasibil de a fi declarat nul.

INCIDENTE DE PROCEDURĂ

6. Prin încheierea din 28 mai 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, a fost conexată cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva S.R.L. „Belvilcom”, și a S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Camera înregistrării de Stat privind recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012, cu cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Î.A. „Maconi” împotriva S.R.L. „Belvilcom” privind anularea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, cu cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic din 04 mai 2011, cu cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi”, S.R.L. „Belvilcom” privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, cu cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.A. „Anton Jerebțov” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, pentru a fi examinate concomitent, fiind atribuit nr.2e-671/2014 (f.d 72, Vol.V).

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

7. Prin hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Î.A. „Maconi” împotriva S.R.L. „Belvilcom” privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011. S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva

Î.A. „Maconi” și a S.R.L. „Belvilcom” privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzări-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011. S-a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”, în proces de insolvență. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”, cu repunerea părților la poziția inițială prin încasarea din contul Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei achitate conform contractului de 1 200 000 de lei. S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi” privind declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare, conform condițiilor procesului-verbal al ședinței comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” din 05 septembrie 2005. S-a declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic – Î.A. „Maconi”, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig” și Î.A. „Maconi”, conform condițiilor stabilite prin procesul-verbal al ședinței comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr. 05/RC- 01 din 05 septembrie 2005. S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” nr.15 din 04 mai 2011. S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva S.R.L. „Belvilcom”, S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” privind recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic – Î.A. „Maconi”, nr. 3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea, cu repunerea părților la poziția inițială prin anularea din Registrul de stat al persoanelor juridice a înscrierii privind contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012 a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, executată în baza deciziei Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” din 05 iunie 2012, cu încasarea de la S.R.L. „Belvilcom” în beneficiul S.R.L. „Cariera Nord” a sumei achitate conform contractului în mărime de 1 200 000,00 de lei (f.d.121/122;124/131, Vol.VI).

8. Prin hotărârea suplimentară din 01 decembrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, s-au repus părțile la poziția inițială prin restituirea de către S.R.L. „Cariera Nord” în patrimoniul Î.A. „Maconi” a bunurilor dobândite conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 3530 din 24 mai 2012. S-a încasat de la S.R.L. „Belvilcom” în beneficiul Î.A. „Maconi”, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 100,00 de lei și în beneficiul S.R.L. „Ghiofrig” - taxa de stat în mărime de 300,00 de lei. S-a încasat de la S.R.L. „Belvilcom” în beneficiul statului taxa de stat neachitată în mărime de 49600,00 de lei. În rest, pretențiile Î.A. „Maconi” și a S.R.L.

„Ghiofrig” privind încasarea cheltuielilor de judecată, s-au respins (f.d. 135/136, Vol.VI).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN APEL

9. La 05 decembrie 2014, SRL „Cariera Nord” a declarat apel împotriva hotărârii din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunilor înaintate de S.R.L. „Ghiofrig” și Î.A. „Maconi” și declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, încheiat între Î.A. „Maconi”, și S.R.L. „Belvilcom”; a contractului de cesiune nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, precum și a contractului de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord” (f.d.143/145, Vol.VI).

10. Tot la 05 decembrie 2014, Î.A. „Maconi” (fiind în proces de insolvabilitate), în persoana administratorului insolvabilității Anton Jerebțov a declarat apel împotriva hotărârii din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea recunoașterii valabile a contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig” și Î.A. „Maconi”, conform condițiilor stabilite prin procesul-verbal al comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” nr.05/RC-01 din 05 septembrie 2005, precum și în partea încasării de la Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei de 1 200 000,00 de lei (f.d.163, Vol.VI).

11. Tot, la 05 decembrie 2014, S.R.L. „Belvilcom” a declarat apel împotriva hotărârii din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunilor înaintate de S.R.L. „Ghiofrig” și Î.A. „Maconi” ca fiind lipsite de suport juridic și declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 septembrie 2011, încheiat între Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Belvilcom”, a contractului de cesiune nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord” (f.d.140/142, Vol.VI).

12. La 30 decembrie 2014, SRL „Belvilcom” a declarat apel împotriva hotărârii suplimentare din 01 decembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, invocând ca temei de casare faptul că hotărârea suplimentară a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept procedural și material, deoarece instanța de fond n-a înștiințat participanții la proces despre examinarea chestiunii de emitere a unei hotărâri suplimentare, iar demersul înaintat de S.R.L. „Ghiofrig” se referă la cerințe care n-au fost invocate la examinarea cauzei în fond (f.d.156/157, Vol.VI).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile depuse de S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, s-a admis parțial apelul declarat de Î.A. „Maconi”, s-a casat parțial hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, în partea încasării de la Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei în mărime de 1 200 000,00 de lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acestui capăt de cerere (f.d.242/243; 244/259, Vol.VI).

14. Asupra deciziei enunțate, judecătorul Curții de Apel Chișinău, Anatolie Minciuna a înaintat opinie separată, menționând că apelurile declarate de S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord” urmau a fi admise integral, precum și admiterea parțială a apelului depus de Î.A. „Maconi”, cu casarea integrală a hotărârii din 10 noiembrie 2014 Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinse acțiunile înaintate la 22 septembrie 2011 și la 14 februarie 2012 de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi” privind declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare, conform condițiilor procesului-verbal al comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” din 05 septembrie 2005, constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011, acțiunea depusă la 26 septembrie 2013 de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva S.R.L. „Belvilcom”, S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Î.S. „Camera înregistrării de Stat” privind recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012, precum și acțiunea depusă la 06 martie 2012 de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a completului patrimonial unic nr.15 din 04 februarie 2011 (f.d.261/268, Vol.VI).

15. Prin încheierea din 17 septembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a restituit S.R.L. „Ghiofrig” de la bugetul de stat, taxa de stat achitată în mărime de 49 800,00 de lei, ca fiind achitată într-o sumă mai mare decât cea prevăzută de lege (f.d.279/280, Vol.VI).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

16. La 02 septembrie 2015, S.R.L. „Cariera Nord” a declarat recurs împotriva deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunilor înaintate de către Î.A. „Maconi”, de către S.R.L. „Ghiofrig” și de către S.R.L. „Belvilcom” (f.d.2/8, Vol.VII).

17. În susținerea recursului a invocat că este neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare în partea admiterii pretenției S.R.L. „Ghiofrig” privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi” la data de 21 ianuarie 2011, deoarece conform contractului nr.21/01/2011/2 din 21

ianuarie 2011, S.R.L. „Ghiofrig”, reprezentat de directorul Dumitru Răducan, în calitate de cedent, transmite cesionarului S.R.L. „Belvilcom” dreptul de a solicita primul și de a deveni noul creditor al Î.A. „Maconi”, în contul sumei datorate de 325085,85 lei. Ca rezultat, S.R.L. „Belvilcom” primește dreptul să solicite de la Î.A. „Maconi” executarea obligațiilor creditoriale în sumă de 325 085,85 lei, în locul S.R.L. „Ghiofrig”.

17.1. A menționat că din raportul de expertiză grafoscopică nr.477-478 din 03-09 februarie 2012, s-a stabilit că semnătura aplicată la poziția S.R.L. „Ghiofrig” pe contractul de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între Î.A. „Maconi”, S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Ghiofrig”, din numele persoanelor V. Chistruga, V. Chirica, D. Răducan, este executată de însuși Dumitru Răducan, a cărui mostre de semnături experimentale au fost prezentate, iar potrivit raportului de expertiză nr. 15/16 din 03 ianuarie 2012, s-a stabilit că semnătura aplicată la poziția S.R.L. „Ghiofrig” pe contractul de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între Î.A. „Maconi”, S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Ghiofrig”, din numele V. Chistruga, V. Chirica, D. Răducan, este executată de însuși D. Răducan, a cărui mostre de semnături experimentale au fost prezentate. Impresiunea ștampilei rotundă a S.R.L. „Ghiofrig” aplicată pe contractul nominalizat este realizată cu ștampila rotundă a S.R.L. „Ghiofrig”, a cărei mostre au fost prezentate.

17.2. A invocat că reieșind din prevederile art. 216 alin.(1), art. 666 alin.(1) din Codul civil, pretenția privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi” urmează a fi respinsă, deoarece S.R.L. „Ghiofrig” și-a exprimat acordul la încheierea unui astfel de contract, manifestat prin aplicarea semnăturii lui D. Răducan și ștampilei S.R.L. „Ghiofrig”, care sunt veridice, conform rapoartelor de expertiză enunțate supra. Astfel, în opinia recurente, temeiuri legale de nulitate a contractului nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, lipsesc.

17.3. Cu referire la raportul de expertiză nr.435- 436 din 01 noiembrie 2013, întocmit de Centrul Național Anticorupție, conform căruia paginile contractului de cesiune nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, reprezintă anexa contractului nr.15, nu reprezintă copii ale unuia și aceluiași exemplar, a menționat că instanța urmează să-și formuleze concluziile în baza tuturor circumstanțelor cauzei, respectiv să ia în considerare și faptul că raportul de expertiză a fost efectuat în baza unor copii, originalele fiind pierdute.

17.4. Deoarece originalele nu pot fi prezentate, din motive ce nu pot fi imputate părților, în opinia sa, ar trebui să se rețină că în raportul de expertiză nr. 435, 436 din 01 noiembrie 2013 se menționează copia contractului nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, iar, relevanță pentru determinarea valabilității contractului o are impresiunea ștampilei rotundă a S.R.L. „Ghiofrig”, precum și semnătura lui D. Răducan, care au fost aplicate pe originalul pierdut și nu pe copia contractului.

17.5. A opinat că în conformitate cu prevederile art.130 alin.(1), (2) din Codul de procedură civilă, în situația creată, pentru a ajunge la o concluzie corectă asupra determinării faptului valabilității contractului nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, instanța urma să stabilească circumstanțele încheierii acestuia, corelând totalitatea probelor existente la dosar și fără să acorde prioritate raportului de expertiză nr.435, 436 din 01 noiembrie 2013, întocmit de Centru Național Anticorupție, a cărui obiect de cercetare a fost copia contractului și nu originalul. Or, conform art.726 din Codul civil, la interpretarea contractului se va ține cont de natura lui, de circumstanțele în care a fost încheiat, de interpretarea care este dată acestuia de către părți sau care poate fi dedusă din comportamentul lor de până la și de după încheierea contractului, precum și de uzanțe.

17.6.În consecință, a indicat că pentru stabilirea valabilității contractului nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 nu are relevanță faptul că paginile copiilor contractului în cauză, nu reprezintă copii ale unuia și aceluiși exemplar.

17.7.A considerat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de prevederile legale enunțate și au formulat concluziile ținând cont doar de probele prezentate în favoarea reclamantului, ceea ce este inadmisibil pentru emiterea unei hotărâri.

17.8. A declarat că sunt neîntemeiate concluziile instanțelor ierarhic inferioare în partea pretențiilor Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Ghiofrig” privind constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, încheiat între administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” - Valeriu Chistruga și S.R.L. „Belvilcom”.

17.9. În acest sens a invocat că art.818 alin.(1) din Cod civil statuează că contractul de vânzare-cumpărare a întreprinderii în calitate de complex patrimonial unic se încheie în formă autentică și se înregistrează la Camera Înregistrării de Stat.

17.10. Astfel, a susținut că potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, autentificat notarial de notarul Alexandru Antofciuc, Î.A. „Maconi”, fiind în proces de insolvență, în persoana administratorului Valeriu Chistruga, a fost vândut complexul patrimonial unic Î.A. „Maconi”, cumpărătorului S.R.L. „Belvilcom”, iar în anexa nr. 1 la contractul nr. 15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic sunt specificate toate bunurile transmise cumpărătorului S.R.L. „Belvilcom” de către Î.A. „Maconi”.

17.11. Referitor la pretențiile S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” nr.15 din 04 mai 2011, a invocat că în conformitate cu art.59 alin.(1) din Codul procedură civilă, parte în proces (reclamant sau pârât) poate fi orice persoană fizică sau juridică

prezumată, la momentul intentării procesului, ca subiect al raportului material litigios.

17.12. A remarcat că cerințele pretinse de S.R.L. „Belvilcom” au fost înaintate împotriva unui pârât necorespunzător, or, Î.I. „Jerebțov Anton” este o persoană terță, care nu a participat la încheierea contractului respectiv, ceea ce face ca acțiunea, în esență, să fie neîntemeiată din acest motiv. Însă, în opinia sa, instanțele ierarhic inferioare în mod eronat au stabilit alte cauze ale respingerii acestui capăt de cerere.

17.13. A consemnat că sunt eronate și concluziile instanțelor ierarhic inferioare în partea pretențiilor S.R.L. „Ghiofrig” privind constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord” la 24 mai 2012, înregistrat sub nr.3530.

17.14. În contextul dat a invocat că în baza contractului nr.3530 din 24 mai 2012, autentificat de notarul public Adelina Florea, S.R.L. „Belvilcom”, în calitate de vânzător, vinde, iar cumpărătorul S.R.L. „Cariera Nord”, cumpără, complexul patrimonial unic Î.A. „Maconi” și a fost înregistrat prin decizia din 05 iunie 2012 a Camerei Înregistrării de Stat.

17.15. A declarat că S.R.L. „Ghiofrig” nu poate fi considerat ca fiind persoană în favoarea căruia a fost instituită interdicția, or, din momentul cedării drepturilor acestuia prin contractul cu nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, S.R.L. „Ghiofrig” nu mai poate motiva existența unui interes de declarare a nulității contractului nr.3530 din 24 mai 2012.

17.16. A precizat că interdicțiile privind operarea modificărilor în registre sunt opozabile terților, în cazul înregistrării acestora în registrele respective. În momentul săvârșirii tranzacției în registrul de stat al persoanelor juridice nu erau reflectate careva interdicții în privința S.R.L. „Belvilcom”, complexul patrimonial unic al Î.A. „Maconi” deja era înregistrat după această întreprindere.

17.17. A mai relevat că important este faptul că rezultând din prevederile pct.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție, nr. 1, din 07 iulie 2008 cu privire la aplicarea de către instanțele de judecată a legislației ce reglementează nulitatea actului juridic, respectarea condițiilor de valabilitate a actului juridic se verifică la încheierea acestuia, iar la data semnării contractului criticat vicii de formă nu au mai existat, vânzătorul S.R.L. „Belvilcom” a înregistrat în registrul persoanelor juridice contractul de vânzare-cumpărare nr.15 din 05 mai 2011, Camera Înregistrării de Stat eliberând în acest sens extrasul respectiv care a fost prezentat notarului pentru autentificarea contractului de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012.

17.18. A indicat că este relevant faptul că ambele părți considerau că, la momentul încheierii contractului, forma actului juridic a fost respectată, acesta fiind un element al buneii-credințe. Or, S.R.L. „Cariera Nord” a investit în dezvoltarea obiectului un capital esențial, iar declararea nulității

contractului translativ de proprietate va duce la încălcarea dreptului de proprietate și principiului de stabilitate a raportului juridic, care sunt garantate prin CEDO.

17.19. A afirmat că S.R.L. „Ghiofrig” este unica persoană care solicită constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare, nr.3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, neavând, în acest sens, un interes legal motivat și, în opinia sa, instanța de judecată urma să respingă acest capăt al cererii.

17.20. A considerat eronate concluziile instanțelor de judecată referitor la faptul că pretenția S.R.L. „Ghiofrig” privind declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi”, ca complex patrimonial unic de către S.R.L. „Ghiofrig”, conform condițiilor stabilite prin procesul-verbal al ședinței Comitetului creditorilor nr. A 05/RC-01, urmează a fi respinsă, din motiv că contractul de cesiune nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 era valabil.

18. La 02 noiembrie 2015, S.R.L. „Cariera Nord” a depus recurs suplimentar, iar în susținerea acestuia a opinat că cerințele legale privitoare la forma și înregistrarea contractului au fost respectate la data semnării contractului nominalizat, acestea fiind și unele din elementele bune - credințe ale cumpărătorului S.R.L. „Cariera Nord” (f.d.13/18, Vol.VII).

POZIȚIA INSTANȚEI DE RECURS

19. Prin decizia din 23 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de S.R.L. „Cariera Nord”, s-a casat decizia din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, hotărârea din 10 noiembrie 2014 și hotărârea suplimentară din 01 decembrie 2014 ale Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Î.A. „Maconi” împotriva S.R.L. „Belvilcom” cu privire la declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011. S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi”, cu privire la declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare conform condițiilor procesului verbal al comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” din 05 septembrie 2005. S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi”, S.R.L. „Belvilcom” cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011. S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011. S-a respins cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva S.R.L. „Belvilcom”, S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare - cumpărare nr. 3530 din 24 mai 2012 (f.d.60/79, Vol.VII).

EXERCITAREA CĂII ÎN ORDINE DE REVIZUIRE

20. La 19 septembrie 2022, (prin poșta electronică) și la 26 septembrie 2022 (prin intermediul poștei terestre), Agentul guvernamental al RM, Dumitru Obadă, a depus, în temeiul art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă, cerere de revizuire împotriva deciziei din 23 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție, solicitând admiterea cererii de revizuire, recunoașterea expresă a încălcării drepturilor reclamantului garantate de art. 6 § 1 din Convenție și a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, casarea deciziei din 23 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție, rejudecarea recursului depus de către S.R.L. „Cariera Nord” în cadrul unei ședințe publice unde compania reclamantă să aibă posibilitatea să-și prezinte argumentele sale în cadrul unei audieri publice, inclusiv eventuale pretenții cu privire la despăgubirea pentru prejudiciul moral, material și pentru costuri și cheltuieli, într-un quantum rezonabil și echitabil (f.d.84/88, Vol.VII).

21. Prin încheierea din 18 ianuarie 2023 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire depusă de Agentul guvernamental al RM, Dumitru Obadă. S-a constatat încălcarea drepturilor companiei reclamante S.R.L. „Ghiofrig” garantate de art. 6 § 1, și de art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție. S-a acordat companiei reclamante S.R.L. „Ghiofrig” satisfacția echitabilă pentru încălcările constatate, prin aplicarea directă a Articolului 41 din Convenție în quantum de 3600 de euro, în calitate de despăgubire pentru prejudiciul moral. S-a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM, în beneficiul S.R.L. „Ghiofrig” suma de 3600 de euro, convertiți în lei moldovenești la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei, la data transferului. S-a casat decizia din 23 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție și s-a reținut prezenta cauză civilă în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinare în ordine de recurs a recursului declarat de S.R.L. „Cariera Nord” împotriva deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău (f.d.5/21, Vol.VIII).

INCIDENTE DE PROCEDURĂ ÎN ORDINE DE RECURS

22. La 19 ianuarie 2023, Curtea Supremă de Justiție a comunicat părților încheierea din 18 ianuarie 2023, prin care a fost admisă cererea de revizuire (f.d. 22, Vol. VIII).

23. La 23 februarie 2023, S.R.L. „Belvilcom”, reprezentată de lichidatorul Roman Baracu a depus referință la recursul declarat de S.R.L. „Cariera Nord”, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, sau casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea repunerii părților în poziția inițială, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie repuse părțile în poziția inițială prin încasarea de la S.R.L. „Ghiofrig” în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei achitate conform contractului în mărime de 3 252 085,85 de lei (f.d.33/52, Vol.VIII).

24. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră oportun de a învedera că prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, în vigoare 18 august 2023, cu excepția art. IV, V pct. 1-9 și 11-16 și art. VII – 01 septembrie 2023, publicată în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr. 318-321 art. 570 din 18 august 2023, au fost introduse modificări în Codul de procedură civilă, inclusiv la capitolul XXXVIII – Recursul, secțiunea a 2-a, recursul împotriva actelor de dispoziție ale curților de apel.

25. Conform art. XI alin. (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

26. Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

27. Respectiv, recursul declarat de către S.R.L. „Cariera Nord”, împotriva deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, a fost depus până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, și va fi examinat în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

28. Totodată, având în vedere că legea procedural civilă, care impune obligații noi anulează sau reduce drepturile procedurale ale participanților la proces, limitează exercitarea unor drepturi ori stabilește sancțiuni procedurale noi sau suplimentare, nu are putere retroactivă recursul se va examina conform procedurii de judecare a recursului în vigoare la data depunerii acestuia, deoarece după sensul său norma referitoare la temeiuri cuprinde și procedura, or, temeiurile nu pot fi separate de procedura de examinare și soluționare, ele fiind un tot întreg organic.

29. În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în redacția de până la 01 septembrie 2023, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

30. În corespundere cu art. 444 din Codul de procedură civilă, în redacția de până la 01 septembrie 2023, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces. Completul din 5 judecători decide asupra oportunității invitării tuturor participanților sau a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

31. La caz, prin încheierea din 31 ianuarie 2024 a Curții Supreme de Justiție s-a dispus examinarea recursului în ședință publică, cu invitarea participanților și a reprezentanților acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele de legalitate invocate în cererea de recurs.

32. Respectând principiul contradictorialității și aplicând dispozițiile de procedură privind înștiințarea legală a tuturor participanților la proces, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție a acționat cu toată diligența necesară pentru ca justițiabilii să fie informați despre procedura care îi privește, atât prin plasarea pe pagina web a Curții Supreme de Justiție a informației despre data ședinței, cât și prin alte mijloace de informare.

33. Prin încheierea din 20 mai 2024 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea depusă de către S.R.L. „Alum Sistem”, cu privire la succesiunea în drepturile procedurale ale intimatei S.R.L. „Belvilcom”. S-a înlocuit S.R.L. „Belvilcom” cu succesorul ei în drepturi S.R.L. „Alum Sistem”.

SOLICITĂRILE PARTICIPANȚILOR LA PROCES

34. La 03 iunie 2024, în cadrul ședinței de judecată, reprezentantul S.R.L. „Cariera Nord”, administratorul autorizat Maxim Timoșin, a explicat că, în calitate de administrator autorizat al insolvenței S.R.L. „Cariera Nord”, a fost desemnat la data de 10 mai 2022, prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Central, nr.2i-131/22. Susține în continuare cererea de recurs depusă de S.R.L. „Cariera Nord”, împotriva deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunilor înaintate de către Î.A. „Maconi”, de către S.R.L. „Ghiofrig” și de către S.R.L. „Belvilcom”.

35. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul S.R.L. „Ghiofrig”, avocatul Vladislav Gribincea, împuternicit în baza mandatului seria MA nr.0011339 din 15 februarie 2024, fiind audiat și la întrebările formulate a explicat că cererea de recurs declarată de S.R.L. „Cariera Nord” urmează a fi respinsă deoarece S.R.L. „Ghiofrig” niciodată nu și-a exprimat acordul sau dorința de a înstrăina complexul patrimonial litigios.

35.1. A explicat că atât experții judiciari cât și instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că contractul de cesiune nr.21/01/2011/2 a fost contrafăcut prin lipirea la acesta a ultimei pagini a contractul nr.21/01/2011/1, iar, recurentul nu a combătut în niciun fel această constatare.

35.2. A mai explicat că, recurenta a omis să se pronunțe asupra următoarelor aspecte cruciale și anume faptul că în instanța de judecată nu a fost prezentat originalul contractului de cesiune nr.21/01/2011/2. Or, S.R.L. „Belvilcom” a prezentat în judecată copii ale contractului nr.21/01/2011/2 cu text vizibil diferit, însă, în instanța de judecată nu a fost prezentat originalul actului de predare-primire din aprilie 2011 care a precedat contractului nr.21/01/2011/2, care S.R.L. „Ghiofrig” pretinde că nu l-a semnat și care ar fi spulberat orice suspiciuni cu privire la cine are dreptate, lipsa raționamentului logic ca, în aceeași zi, S.R.L. „Ghiofrig” să preia de la S.R.L. „Belvilcom” o

datorie de în mărime de 800,000 de lei a Î.A. „Maconi” și tot atunci să cedeze către S.R.L. „Belvilcom” toate drepturile sale asupra Î.A. „Maconi”, sau nereflexarea contractului nr.21/01/2011/2 în contabilitatea celor două companii peste 2 luni de la pretinsa semnare a acestuia, neinformarea comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” despre existența acestui contract; inconsistența poziției administratorului Î.A. „Maconi”, care, deși pretindea că cunoștea despre contractul nr.21/01/2011/2, încheiat în ianuarie 2011, în aprilie 2011 nu invocă acest contract și se arată dispus să semneze contractul cu S.R.L. „Ghiofrig” de vânzare a complexului patrimonial.

35.3. A punctat că, principalul argument al recurentului se referă la 2 rapoarte de expertiză, care confirmau că pag. 2 a contractului nr.21/01/2011/2 a fost semnată de S.R.L. „Ghiofrig”. Aceste rapoarte au fost întocmite la solicitarea S.R.L. „Ghiofrig” și nu exclud versiunea că pag. 2 a Contractului nr. 21/01/2011/2 a fost substituită cu pag. 2 a contractului nr.21/01/2011/1. Însă, consideră că, recurentul invocă motive formale (executarea raportului în baza copiilor) pentru a combate concluziile din raportul din 01 noiembrie 2013. Însă, această poziție este eronată, având în vedere că raportul a fost întocmit de experți cu peste 18 ani de experiență, care aveau obligația să refuze efectuarea expertizei dacă aceasta nu poate fi efectuată în baza copiilor. Experții nu au verificat autenticitatea semnăturilor (pentru care sunt necesare originalele), ci au comparat imaginile luate de pe documente. Pentru compararea imaginilor nu este crucial de a compara originalele, care, de altfel, se aflau doar în posesia S.R.L. „Belvilcom” și care nu a fost prezentat. Mai mult, diferențele constatate de experți erau evidente și pentru un nespecialist.

35.4. La fel a explicat în cadrul ședinței de judecată că sunt importante și carențele ce țin de contractul din 04 mai 2011, și anume faptul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că contractul din 04 mai 2011 nu există în arhiva notarului; raportul de expertiză din 26 martie 2012 confirmă că semnătura notarului este executată de o altă persoană; iar imprimeul ștampilei notarului nu coincide cu ștampila folosită de notar. Contractul ar fi fost semnat fără acordul prealabil al comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, chiar dacă aceasta este o condiție obligatorie impusă de lege și este temei de nulitate a contractului. Recurentul invocă că semnătura notarului se putea schimba în urma bolii, chiar dacă experții au constatat cu certitudine, în urma necoincidenței a niciunui din cele 22 de aspecte analizate, că semnătura nu a fost executată de notar, ci de o altă persoană. Mai mult, experții au indicat metoda de executare a semnăturii - imitarea (a se vedea p. 11). Mai mult ca atât a menționat că, S.R.L. „Belvilcom” putea adresa experților întrebarea cu privire la posibilitatea schimbării semnăturii, însă, nu a făcut-o.

35.5. A susținut că recurentul nu a explicat plauzibil lipsa contractului în arhiva notarului și necoincidența numărului de înregistrare a contractului cu registrul notarului. Registrul notarului a fost închis pe 07 mai 2011. Ultimul număr de înregistrare din registrul notarului este 778. Este de neimaginat ca la data de 04 mai 2011 notarul să fi înregistrat contractul cu nr. 963. La fel,

recurentul nu a explicat nici de ce contractul nu este menționat în registrul notarial și de ce contractul lipsește din arhiva notarului (în registru au fost efectuate consemnări și după 04 mai 2011, când ar fi fost autentificat contractul).â

35.6. A invocat că recurentul nu a explicat necorespunderile evidente dintre textul contractului din 04 mai 2011 și situația de facto. Deși, contractul prevedea că prețul a fost plătit până la semnare, aceasta nu este adevărat. Contractul prevede că a fost semnat în biroul notarului, iar, reprezentantul S.R.L. „Beivilcom” a declarat că acesta a fost semnat în biroul S.R.L. „Beivilcom”. Însă, pentru prima dată contractele au apărut abia la 06 iulie 2011, peste 2 luni de la pretinsa semnare, perioada în care Comitetul creditorilor Î.A. „Maconi” nu cunoșteau despre el.

35.7. A mai punctat că un alt aspect important este eschivarea administratorului Î.A. „Maconi” de a semna cu S.R.L. „Ghiofrig” contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial. Deoarece de mai multe ori fiind invitat, ultimul nu s-a prezentat la notar pentru semnarea acestuia, în pofida insistenței S.R.L. „Ghiofrig” și a consiliului creditorilor. Iar, la 27 aprilie 2011 a invocat că nu poate face inventarierea bunurilor Î.A. „Maconi”, or, în lipsa acestui act nu poate fi semnat contractul. Însă, din conținutul contractului din 04 mai 2011 a rezultat că actul de inventariere a fost întocmit deja la data de 11 aprilie 2011. Ulterior, soția administratorului Î.A. „Maconi” a devenit asociat al companiei care dobândește în proprietate cariera.

35.8. În ceea ce privește contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, acesta a fost înregistrat contrar mai multor interdicții impuse de instanțele de judecată și executate de executorii judecătorești. Astfel, în temeiul art. 232 din Codul civil (în redacția din 2012), prevedea că înregistrarea contrar interdicției constituie temei de nulitate a contractului. Respectiv, recurentul nu a explicat plauzibil instanțelor de judecată ierarhic inferioare cum a fost posibilă înregistrarea contractului la CÎS, în pofida interdicțiilor.

35.9. Cu referire la argumentul invocat de recurent precum că este de bună credință și că nu poate fi expropriat, a explicat că circumstanțele cauzei confirmă în mod clar lipsa bunei credințe a S.R.L. „Cariera Nord”. Or, S.R.L. „Cariera Nord” a fost fondată de S.R.L. „Belvilcom”, care avea adresa juridică la domiciliul administratorului acestuia, iar, în 2012 ambele companii erau administrate de aceeași persoană (Vasile Chirică), iar, soția fostului administrator al Î.A. „Maconi” (care a semnat contractul din 04 mai 2011) devenise asociată a S.R.L. „Cariera Nord”. Contractul de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012 a fost semnat în următoarea zi după înregistrarea contrar interdicțiilor la CÎS a contractului din 04 mai 2011. Deci, la prezentarea contractului de vânzare-cumpărare pentru înregistrare, S.R.L. „Cariera Nord” nu putea să nu observe interdicțiile. Pe ce altă parte, este imposibil ca un cumpărător de bună credință, într-o singură zi să ia o decizie și să semneze un

contract cu privire la cumpărarea unei afaceri de milioane de lei, fără vreo verificare diligentă.

35.10. Suplimentar a mai relatat că în baza procesului-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, în proces de insolvență, nr.05/RC-01 din 05 septembrie 2005, în perioada martie 2009 până în luna ianuarie 2011, S.R.L. „Ghiofrig” și-a executat integral obligațiunile asumate, investind în activitatea Î.A. „Maconi” suma de 3 252 085 de lei, însă, perfectarea contractului nu a avut loc deoarece în perioada anilor anul 2005 - 2008 au existat mai mult litigii judiciare cu privire la Î.A. „Maconi”, ceea ce a făcut imposibilă îndeplinirea de către S.R.L. „Ghiofrig” a obligațiilor care rezultau din concursul investițional. Abia, la 05 iunie 2008, Curtea de Apel Economică a obligat părțile să execute obligațiile asumate în urma concursului investițional, iar la 14 mai 2010 în cadrul ședinței Comitetului creditorilor al Î.A. „Maconi”, reprezentantul SRL „Ghiofrig” a solicitat încheierea Contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic al Î.A. „Maconi”, comitetul creditorilor a acceptat solicitarea și administratorul Î.A. „Maconi” a fost obligat să pregătească actele necesare și să semneze contractul.

36. În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul S.R.L. „Alum Sistem” (succesor în drepturi al S.R.L. „Belvilcom”), avocata Carolina Chebeș, împuternicită în baza mandatului avocațional seria MA nr.2077091 din 08 mai 2024, a susținut că recursul depus de S.R.L. „Cariera Nord”, este întemeiat, însă, consideră că urmează a fi admis și din alte considerente și anume în temeiurile de fapt și de drept expuse în referința depusă la data de 31 mai 2024, prin intermediul poștei electronice.

36.1. Suplimentar a menționat că la soluționarea cauzei au fost admise mai multe erori în situația în care instanțele de judecată ierarhic inferioare au dispus repunerea părților în poziția inițială. Or, instanțele de judecată ierarhic inferioare nu s-au expus asupra pretențiilor invocate cu referire la contractele de cesiune a creanțelor. Deci, după cum invocă S.R.L. „Ghiofrig”, contractul este nul și nu produce efecte juridice, la materialele cauzei se regăsește cererea din partea cererea de validare a creanței în procesul de insolvență intentat în privința S.R.L. „Belvilcom” prin care a solicitat: repunerea S.R.L. „Ghiofrig” în termenul de înaintare a cererii de admitere a creanțelor, ca fiind omis întemeiat din motive neimputabile creditorului, validarea creanței S.R.L. „Ghiofrig” în sumă de 3 252 085,85 de lei, ca creanță chirografară de rangul V, includerea creditorului S.R.L. „Ghiofrig” cu creanța chirografară de rangul V, în sumă de 3 252 085,85 de lei, în Tabelul definitiv consolidat al S.R.L. „Belvilcom”.

36.2. În context a susținut că, cererea de validare a creanței fost depusă în perioada când cauza nu era examinată încă în instanța de recurs, însă se pronunțase în prima instanță, cât și în instanța de apel, care constatase nulitatea contractului.

36.3. Mai mult ca atât, a susținut că S.R.L. „Ghiofrig” nu a fost inclusă în Tabelul definitiv al creanțelor S.R.L. „Belvilcom”, drept urmare a depus contestație, iar, în susținerea contestației în pledoarii a invocat la pct.2.1 că, „Izvorul juridic al apariției creanței în valoare de 3 252 085,85 de lei, iar, Contractul de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2, fiind confirmat ca fiind un act juridic valabil prin decizia din 23 martie 2016 a Curții Supreme de Justiție.

36.4. Cu referire la contractul de cesiune a creanței la care face referire S.R.L. „Ghiofrig”, a ținut să menționeze că expertiza a fost efectuată în baza unei copii, deci relevante ar fi prevederile art.139 alin.(4) din Codul de procedură civilă, care prevede că instanța de judecată nu poate considera dovedit un fapt adevărat numai prin copia de pe document, dacă originalul este pierdut, iar copiile de pe el prezentate de părți nu sânt identice, rămânând imposibilă determinarea prin intermediul altor probe a adevăratului cuprins al originalului.

36.5. Astfel, în situația în care însuși S.R.L. „Belvilcom” a publicat în Monitorul Oficial anunț cu privire la pierderea originalului contractului, circumstanțe care le-a comunicat și în instanța de judecată, este evident faptul că nu poate fi invocată ilegalitatea unui act în baza unei copii, indiferent de faptul că aceasta s-a solicitat sau nu. Or, părțile în acest litigiu nu au avut obiecții la valabilitatea acestui contract sau cum a fost semnat, dar la faptul cum acesta a fost înregistrat la notar.

36.6. În acest context, a menționat că nu poate fi pusă pe seama S.R.L. „Belvilcom”, activitatea și atribuțiile notarului care a autentificat acest contract, or, S.R.L. „Belvilcom”, nu controlează care este acțiunea notarului în perfectarea sau semnarea contractelor, la caz, contractul de cesiune a creanței și contractul de vânzare cumpărare care a fost semnat.

36.7. Mai mult de atât, a invocat că nu s-a constatat faptul că este o violare precum că acest contract nu ar fi produs efecte printr-o hotărâre a instanței de judecată devenită definitivă și irevocabilă prin care să fi fost dovedit faptul că totuși aceste contracte sunt nule și cineva ar fi fost tras la răspundere pentru falsificarea acestor contracte, sau cel puțin la materialele cauzei nu se regăsește un astfel de document.

36.8. Prin urmare, a considerat că contractul respectiv este un contract care a produs efecte juridice și drept urmare urmează a fi repuse părțile în poziția inițială așa cum este prevăzut de legislația în vigoare.

36.9. Subsecvent, a invocat și faptul că instanțele de judecată ierarhic inferioare au examinat arbitrar probele prezentate la dosar, deoarece unele au fost luate în considerare alte au fost desconsiderate.

36.10. Drept urmare, în situația dată a dorit să atragă atenția că din anul 2005 până în anul 2011 au trecut 6 ani și la acel moment nu a fost înaintată nici o cerere din partea S.R.L. „Ghiofrig” privind destituirea administratorului Î.A. „Maconi”, sau cu privire la inacțiunea companiei sau acțiunile administratorului de a încheia contractul, astfel, nu este explicabil cum se

constată acordul Î.A. „Maconi” la încheierea contractului de vânzare – cumpărare cu S.R.L. „Ghiofrig”. Or, în cazul în care s-ar fi considerat de către Consiliul creditorilor că acțiunile administratorului duc la tergiversarea încheierii contractului de vânzare – cumpărare a completului patrimonial unic al Î.A. „Maconi”, urma să întreprindă acțiunii în temeiul Legii insolvențabilității, însă, din câte se constată astfel de acțiuni nu au fost întreprinse, iar, la materialele cauzei careva dovezi în acest sens nu se regăsesc.

36.11. Suplimentar a menționat că însuși administratorul proceduri de insolvențabilitate al Î.A. „Maconi”, Anton Jerebțov a notat că acordul de a fi încheiat contractul de vânzare a complexului patrimonial unic cu S.R.L. „Ghiofrig” nu există, drept urmare el nici nu s-a materializat.

36.12. În acest context a susținut că S.R.L. „Ghiofrig” ar dispune de dreptul de a pretinde la careva bunuri ce aparțin Î.A. „Maconi” este neintemeiat.

36.13. Cu referire la alegațiile invocate precum că S.R.L. „Belvilcom” nu ar fi făcut careva investiții, și din care considerente dispune de dreptul de creanță, a ținut să noteze faptul că S.R.L. „Ghiofrig” după examinarea prezentei cauze în prima instanță și în instanța de apel a depus cerere de validare a creanței în temeiul contractului de cesiune a creanței în mărime de 3 252 085,85 de lei, respectiv în situația dată este evident necesară repunerea părților în poziția inițială.

36.14. Astfel, în contextul celor expuse a menționat că cererea de recurs urmează a fi admisă din alte considerente, cu soluționarea sau dispunerea repunerii în poziția corespunzătoare a părților anume prin restituirea sumei în mărime de 3 252 085,85 de lei în beneficiul S.R.L. „Alum Sistem”, care este succesor în drepturi al S.R.L. „Belvilcom”.

37. Intimatul Î.I. „Anton Jerebțov”, fiind înștiințată legal, nu s-au prezentat în ședința de judecată, însă, prin cerere depusă prin intermediul poștei electronice, a solicitat amânarea examinării cauzei pentru o altă dată, cerere care a fost respinsă ca neintemeiată de către Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție.

38. Intimata Î.A. „Maconi”, în ședința de judecată nu s-a prezentat. Este de notat că prin hotărârea 18 mai 2016 a Curții de Apel Bălți, s-a încetat procesul de insolvențabilitate a intimatei, cu dispunerea radierii întreprinderii din Registrul de stat al persoanelor juridice, însă aceasta nu a fost executată și conform informațiilor publice radierea întreprinderii din registru nu a avut loc în mod efectiv, prin urmare în sensul art. 177 Cod civil se consideră că aceasta dispune de capacitate de exercițiu.

39. Intervenientul accesoriu IP „Agenția Servicii Publice”, fiind înștiințată legal, nu s-au prezentat în ședința de judecată. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție, potrivit art. 206 alin. (3) din Codul de procedură civilă, a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa acesteia.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

40. Art. 442 din Codul de procedură civilă, reglementează că:

„(1) Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art.432. Instanța invocă, din oficiu, neatragerea în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.

(2) În recurs nu pot fi administrate noi probe, cu excepția celor care dovedesc cheltuielile de judecată și despăgubirile menționate la art.372 alin.(3). Aprecierea probelor dată de prima instanță și de instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeinic art.432 alin.(1) lit.e) sau în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudecare. La examinarea recursului, prevederile art.372 se aplică în mod corespunzător.

(3) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor esențiale invocate în recurs.”

41. Art. 445 alin.(1), lit.a) din Codul de procedură civilă, prevede că:

„(1) Instanța, după ce judecă recursul, este în drept:

a) să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs;”

42. Art.8 alin.(1) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019), prevedea că:

„Drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile generale și de la sensul legislației civile.”

43. Art. 9 alin. (1) din Codul civil (în redacția în vigoare până la 01 martie 2019), stipulează că:

„Persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Bunăcredință se prezumă pînă la proba contrară.”

44. Art.666 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), reglementa că:

„Contractul este anume un acord de voință. Sub acest aspect, noțiunea de contract nu se limitează doar la întomirea unui înscris, ci privește în esență acordul părților îndreptat spre nașterea, odificarea sau stingerea raporturilor juridice.”

45. Art.679 alin.(1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), prevedea că:

„Contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.”

46. Art.703 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), reglementa că:

„Contractul încheiat cu încălcarea promisiunii de a contracta date unei alte persoane este opozabil beneficiarului promisiunii fără a-1 priva pe acesta de dreptul de a cere promitentului și terțului de rea-credință care a contractat cu ultimul repararea prejudiciilor suferite.”

47. Art. 753 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), prevedea că:

„Prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.”

48. Art.813 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), reglementa că:

„Vânzarea la licitație este încheiată prin adjudecarea bunului de către adjudecător ultimului ofertant. Înscrierea în registrul adjudecătorului a numelui sau a denumirii adjudecatarului și a ofertei acestuia face proba vânzării, dar, dacă lipsește o asemenea înscriere, este admisă proba cu martori.

49. Art.814 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), prevedea că:

„Vânzătorul și adjudecatarul unui imobil trebuie să întocmească contractul de vânzare-cumpărare a imobilului în termen de 10 zile de la cererea celeilalte părți.”

50. Art. 195 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), prevedea că:

„Actul juridic civil este manifestarea de către persoane fizice și juridice a voinței îndreptate spre nașterea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor civile.”

51. Art. art.207 alin.(1) din Codul civil (în redacția legii până la 01 martie 2019), prevedea că:

„Actul juridic civil încheiat fără cauză ori fondat pe o cauză falsă sau ilicită nu poate avea nici un efect.”

52. Art.213 alin.(1),(2) din Codul civil (în redacția legii până la 01 martie 2019), reglementa că:

„Nerespectarea formei autentice atrage nulitatea actului juridic. Dacă una dintre părți a executat total sau parțial actul juridic pentru care se cere formă autentică, iar cealaltă parte se eschivează de la autentificarea lui notarială, instanța de judecată are dreptul, la cererea părții care a executat total sau parțial actul juridic, să îl declare valabil dacă el nu conține elemente care contravin legii. În cazul acesta, nu se cere autentificarea notarială ulterioară a actului juridic.

53. Art. 216 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), stipula că:

„Actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută).”

54. Art. 217 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), prevedea că:

„Actul juridic este nul în temeiurile prevăzute de prezentul cod (nulitate absolută), nulitatea absolută a actului juridic poate fi invocată de orice persoană care are un interes născut și actual. Instanța de judecată o invocă din oficiu. Nulitatea absolută nu poate fi înlăturată prin confirmarea de către părți a actului lovit de nulitate. Acțiunea în constatare a nulității absolute este imprescriptibilă.”

55. Art. 219 din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019), reglementa că:

„Actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor. Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației. Partea și terții de bună-credință au dreptul la repararea prejudiciului cauzat prin actul juridic nul.”

56. Art. 220 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019) stipula că:

„Actul juridic sau clauza care contravin normelor imperative sunt nule dacă legea nu prevede altfel.”

57. Art. 221 alin. (1) din Codul civil (în redacția până la 01 martie 2019) stipula că:

„Actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.”

58. Art. 232 din Codul civil (în redacția legii de până la 01 martie 2019), reglementa că:

„Actul juridic prin care s-a dispus de un bun referitor la care, prin lege sau de instanța de judecată, sau de un alt organ abilitat, este instituită, în favoarea unor persoane, o interdicție cu privire la dispoziție poate fi declarat nul de instanța de judecată la cererea persoanelor în favoarea cărora este instituită interdicția.”

APRECIEREA INSTANȚEI DE RECURS

59. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recursul declarat și obiecțiile expuse în referință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

60. În conformitate cu art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă (în vigoare în redacția Legii în vigoare la 14 august 2015), părțile și alți participanți la proces sânt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

61. Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; c) a interpretat în mod eronat legea; d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

62. Potrivit alin.(4), săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

63. Pornind de la faptul că în sistemul legislației noastre procesuale, instanța de judecată este obligată să soluționeze procesul limitându-se la

obiectul acestui în sensul formulat prin acțiune și, după caz, concretizat de către partea reclamantă, instanța de recurs se află în situația de a verifica dacă la caz a fost îndeplinită condiția unei examinări efective și a oferit un răspuns specific și explicit mijloacelor hotărâtoare pentru rezultatul procesului, a examinat toate pretențiile și argumentele înaintate (a se vedea, în contrast, Lebedinschi vs Moldova, 16 iunie 2015, parag. 31, 35 – 36; Nichifor vs Moldova, 20 septembrie 2016, parag. 29 – 31).

64. Inițial, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, pentru a verifica legalitatea deciziei contestate, fără a administra noi dovezi, va recurge la recapitularea esenței litigiului dedus judecătii.

65. Astfel, circumstanțele cauzei prezentate de părți și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare denotă, în special, următoarele.

66. În speță, urmare a dezbaterilor din ședința publică și probatoriul anexat la materialele dosarului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție atestă că, în baza procesului-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr.A 05/RC-01 din 05 septembrie 2005, S.R.L. „Ghiofrig” a fost desemnat câștigător al concursului investițional desfășurat de Î.A. „Maconi” (f.d.5, Vol.III).

67. La 21 ianuarie 2011, între S.R.L. „Ghiofrig” și S.R.L. „Belvilcom”, au fost încheiate două contracte de cesiune a creanțelor: nr.21/01/2011/1 și nr.21/01/2011/2.

68. Din contractul de cesiune a creanței nr.21/01/2011/1 din 21 ianuarie 2011 rezultă că S.R.L. „Belvilcom”, în calitate de cedent, transmite cesionarului S.R.L. „Ghiofrig” dreptul de a solicita primul și de a deveni noul creditor al Î.A. „Maconi”, în contul sumei datorate de 800 000,00 de lei, astfel, S.R.L. „Ghiofrig” a primit dreptul în locul S.R.L. „Belvilcom” să solicite de la Î.A. „Maconi” executarea obligațiilor creditoriale în sumă de 800 000,00 de lei (f.d.30/32, Vol. II).

69. Conform contractului de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, rezultă că, S.R.L. „Ghiofrig”, reprezentată de administratorul Dumitru Răducan, în calitate de cedent, transmite cesionarului S.R.L. „Belvilcom” dreptul de a solicita primul și de a deveni noul creditor al Î.A. „Maconi”, în contul sumei datorate de 3 252 085,85 de lei (f.d.84/85, Vol. III).

70. Potrivit pct.1.5 al contractului de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, SRL „Ghiofrig” a cesionat calitatea sa de câștigător al concursului investițional către SRL „Belvilcom”, potrivit condițiilor stabilite în procesul verbal nr.05c-3 din 05 septembrie 2005 (f.d.84/85, Vol. III).

71. Conform contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, autentificat de notarul Alexandru Antofciuc, rezultă că Î.A. „Maconi”, în persoana administratorului Valeriu Chistruga, a vândut complexul

patrimonial unic Î.A. „Maconi” cumpărătorului S.R.L. „Belvilcom” (f.d.3/4, Vol.I, f.d.48/52 ,Vol.III). Anexa nr. 1 la contractul nr.15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic include toate bunurile transmise cumpărătorului S.R.L. „Belvilcom” de către Î.A. „Maconi” (f.d.12/14; 53/83, Vol.III).

72. Invocând nulitatea contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, în temeiul art.220 din Codul civil, Î.A. „Maconi” la 13 septembrie 2011 a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Belvilcom” privind declararea nulității absolute a acestuia (f.d.3/4, Vol.I).

73. La 22 septembrie 2011, S.R.L. „Ghiofrig” a depus cerere de chemare judecată împotriva Î.A. „Maconi”, solicitând declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca un complex patrimonial unic, încheiat între Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Ghiofrig”, conform condițiilor stabilite prin procesul-verbal al adunării comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” nr. A 05/RC-01 din 05 septembrie 2005 și încasarea cheltuielilor de judecată (f.d.1/2, Vol.II).

74. La 14 februarie 2012, S.R.L. „Ghiofrig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.A. „Maconi” și a S.R.L. „Belvilcom” prin care a solicitat constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011 (f.d.3/4, Vol.III).

75. La 06 martie 2012, S.R.L. „Belvilcom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” solicitând recunoașterea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi”, ca complex patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011 (f.d.1/52, Vol.IV).

76. La 26 septembrie 2013, S.R.L. „Ghiofrig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva S.R.L. „Belvilcom” și a S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”, prin care a solicitat recunoașterea nulității contractului de vânzare - cumpărare din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea, cu nr.3530, precum și încasarea de la pârâți a cheltuielilor de judecată (f.d. 4/6, Vol.IV).

77. Prin încheierea din 28 mai 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a conexasă cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva S.R.L. „Belvilcom”, și a S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Camera înregistrării de Stat privind recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012, cu cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Î.A. „Maconi” împotriva S.R.L. „Belvilcom” privind anularea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, cu cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L.

„Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic din 04 mai 2011, cu cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi”, S.R.L. „Belvilcom” privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, cu cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.A. „Anton Jerebțov” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, pentru a fi examinate concomitent, fiind atribuit nr.2e-671/2014 (f.d 72, Vol.V).

78. Prin hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Î.A. „Maconi” împotriva S.R.L. „Belvilcom” privind declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Belvilcom” privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011. S-a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”, în proces de insolvență. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”, cu repunerea părților la poziția inițială prin încasarea din contul Î.A. „Maconi” în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei achitate conform contractului în mărime de 1 200 000,00 de lei.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi” privind declararea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare, conform condițiilor procesului-verbal al ședinței comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” din 05 septembrie 2005. S-a declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic – Î.A. „Maconi”, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig” și Î.A. „Maconi”, conform condițiilor stabilite prin procesul- verbal al ședinței comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr. 05/RC- 01 din 05 septembrie 2005.

S-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” privind recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” nr.15 din 04 mai 2011.

S-a admis cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva S.R.L. „Belvilcom”, S.R.L. „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” privind recunoașterea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L.

„Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea. S-a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic – Î.A. „Maconi”, nr. 3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea, cu repunerea părților la poziția inițială prin anularea din Registrul de stat al persoanelor juridice a înscrierii privind contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012 a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, executată în baza deciziei Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” din 05 iunie 2012, cu încasarea de la S.R.L. „Belvilcom” în beneficiul S.R.L. „Cariera Nord” a sumei achitate conform contractului în mărime de 1 200 000,00 de lei (f.d.121/122; 124/131, Vol.VI).

79. Pentru a pronunța această soluție, prima instanță cu referire la pretenția S.R.L. „Ghiofrig” privind constatarea nulității absolute a contractelor de cesiune a creanțelor din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvicom” și I.A. „Maconi”, a reținut că la materialele cauzei civile au fost prezentate două contracte de cesiune a creanței, și anume: contractul cu nr.21/01/2011/1 din 21 ianuarie 2011 și contractul cu nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011.

80. Conform contractului de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/1 din 21 ianuarie 2011, S.R.L. „Belvicom”, în calitate de cedent, a transmis lui S.R.L. „Ghiofrig” în calitate de cesionar dreptul de a solicita primul și de a deveni noul creditor al Î.A. „Maconi”, în contul sumei datorate de 800 000 de lei, astfel, S.R.L. „Ghiofrig” a primit dreptul în locul S.R.L. „Belvicom”, să solicite de la Î.A. „Maconi” executarea obligațiilor creditoriale în sumă de 800 000 de lei (f.d.30/32, Vol.II).

81. Conform contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de cedent, a transmis cesionarului S.R.L. „Belvicom” dreptul de a solicita primul și de a deveni noul creditor al Î.A. „Maconi”, în contul sumei datorate de 3 252 085,85 de lei, astfel, S.R.L. „Belvicom” a primit dreptul în locul S.R.L. „Ghiofrig” să solicite de la Î.A. „Maconi” executarea obligațiilor creditoriale în sumă de 3 252 085,85 de lei (f.d. 10/11; 84/86, Vol.III).

82. Pct.1.5 al contractului nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, S.R.L. „Ghiofrig” a cesionat calitatea sa de câștigător al concursului investițional către S.R.L. „Belvicom”, potrivit condițiilor stabilite în procesul verbal nr.05c/-3 din 05 septembrie 2005 (f.d 84, Vol.III).

83. Potrivit raportului de expertiză grafoscopică nr.477-478 din 03-09 februarie 2012, pe marginea contractului de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între Î.A. „Maconi”, S.R.L. „Belvicom” și S.R.L. „Ghiofrig”, cusut în cadrul contractului de vânzare-cumpărare nr. 15 din 04 mai 2011, s-a stabilit că semnătura depusă la poziția S.R.L. „Ghiofrig” pe contractului de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între Î. A. „Maconi”, S.R.L. „Belvicom” și S.R.L.

„Ghiofrig” este executată de însuși D. Răducan, a cărui mostre de semnături experimentale au fost prezentate (f.d. 149/150, Vol.IV).

84. Totodată, conform raportului de expertiză nr.15/16 din 03 ianuarie 2012, pe marginea contractului de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Maconi”, S.R.L. „Belvicom” și S.R.L. „Ghiofrig”, cusut în cadrul contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, s-a stabilit că semnătura depusă la poziția: S.R.L. „Ghiofrig” pe contractul de cesiune a creanței nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Maconi”, S.R.L. „Belvicom” și S.R.L. „Ghiofrig” în persoanele V. Chistruga, V. Chirica, D. Răducan, este executată de însușii D. Răducan, a cărui mostre de semnături experimentale au fost prezentate. Iar, impresiunea de ștampilă rotundă a S.R.L. „Ghiofrig” de pe contractul nominalizat este realizată cu ștampila rotundă a S.R.L. „Ghiofrig” a cărei mostre au fost prezentate (f.d. 151/152, Vol.IV).

85. Conform raportului de expertiză nr.435/436 din 01 noiembrie 2013, întocmit de Centru Național Anticorupție, paginile contractului de cesiune nr:21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, care reprezintă anexa contractului nr.15, nu reprezintă copiii ale unuia și aceluiași exemplar (f.d. 24/31, Vol.V).

86. În acest sens prima instanța a reținut că la solicitarea instanței de a prezenta originalul contractului de cesiune nr.21/01/2011/2, din explicațiile reprezentantului S.R.L. „Belvicom”, a invocat că nu-l poate prezenta, deoarece acesta era anexat la originalul contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, exemplar care a fost pierdut.

87. La caz, prima instanța întemeiat a conchis că neprezentarea originalului acestui înscris, constituie o încălcare a prevederilor art.138 alin.(4) din Codul de procedură civilă, or în cazul în care atât la partea în proces, cât și la instanță au apărut dubii referitor la conținutul contractului de cesiune nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat de S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi”, instanța solicitând prezentarea originalului, pârâtul sau reprezentantul său urmau să-l prezinte, în special în situația în care le-a fost acordat repetat termen pentru a asigura prezentarea înscrisului dat, mai mult ca atât, în situația în care raportul de expertiză nr.435/436 din 01 noiembrie 2013, efectuat de Centrul Național Anticorupție a concluzionat că paginile contractului de cesiune nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, nu reprezintă copiii ale aceluiași exemplar (f.d 24/31, Vol.V).

88. Totodată, prima instanța a constatat că, potrivit actului de verificare a decontărilor reciproce, pentru perioada 01 ianuarie 2008 – 16 martie 2011, semnat de reprezentanții S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Ghiofrig”, este indicat doar contractul de cesiune a creanței nr.21/01/2011/1 din 21 ianuarie 2011, din care rezultă că, S.R.L. „Belvicom”, în calitate de cedent, transmite cesionarului S.R.L. „Ghiofrig” dreptul de a solicita primul și de a deveni noul creditor al Î.A. „Maconi” în contul sumei datorate de 800 000 de lei, contractul de cesiune nr. 21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, potrivit căruia

S.R.L. „Ghiofrig” a cesionat calitatea sa de câștigător al concursului investițional către S.R.L. „Belvicom”, nu este indicat (f.d 112/114, Vol.IV).

89. În acest context, prima instanță, în situația în care reprezentantul S.R.L. „Belvilcom” nu a prezentat instanței contractul de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, în original, prezentând instanței două contracte de cesiune a creanței din aceeași dată, dar cu conținut diferit, acesta nefiind încheiat în formă autentică, corect a concluzionat că este întemeiată și urmează a fi admisă pretenția reclamantului S.R.L. „Ghiofrig” privind declararea nulității contractului de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi”, potrivit căruia S.R.L. „Ghiofrig” cesionează calitatea sa de câștigător al concursului investițional către S.R.L. „Belvicom”.

90. Referitor la pretențiile Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Ghiofrig” privind constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, încheiat între administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” - Valeriu Chistruga și S.R.L. „Belvicom”, prima instanță a reținut că drept temei s-a invocat faptul că acesta ar fi autentificat notarial de notarul Alexandru Antofciuc, din conținutul contractului de vânzare-cumpărare nominalizat, ar rezulta că, Î.A. „Maconi” (în proces de insolvență), în persoana administratorului Valeriu Chistruga, a vândut complexul patrimonial unic Î.A. „Maconi”, cumpărătorului S.R.L. „Belvicom”, iar, în anexa nr.1 la contractul nr.15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic sunt specificate toate bunurile transmise cumpărătorului S.R.L. „Belvicom” de către Î.A. „Maconi” (f.d. 48/52, 53/83, Vol.III).

91. La acest capitol, prima instanță just a constatat că potrivit răspunsului notarului public Galina Morea nr. 185 din 25 noiembrie 2011, la interpelarea nr.12521 din 24 noiembrie 2011, a informat faptul că în registrul actelor notariale a notarului public Alexandru Antofciuc, începînd cu 07 decembrie 2010 și pînă la 07 mai 2011, nu este înregistrat contractul de vânzare-cumpărare încheiat între administratorul insolvenței Î.A.„Maconi” – Valeriu Chistruga și S.R.L. „Belvicom” din 04 mai 2011, contractul în speță nu a fost regăsit nici în arhiva notarului, mai mult ca atât ultimul număr de înregistrare a actelor notariale pentru anul 2011 este nr.778, pe cînd contractul este înregistrat cu numărul nr.963 (f.d. 50 Vol. I).

92. Subsecvent, prima instanță a constatat că potrivit raportului de expertiză nr.660/661 din 26 martie 2012, executat de Centrul Național de Expertize Judiciare pe marginea contractului nr.15 din 04 mai 2011, ca fiind autentificat de notarul public Alexandru Antofciuc și înregistrat cu nr.963 din 04 mai 2011, semnătura pe contractul în litigiu invocată a fi a notarului public Alexandru Antofciuc, nu este executată de el însuși, dar de o altă persoană prin imitație, precum și ștampila nu este a notarului public Alexandru Antofciuc (f.d. 148-160, Vol.I).

93. Mai mult ca atât, prima instanță a concluzionat că, în speță, sînt relevante și depozițiile martorului Tudor Popa, care fiind audiat în ședința de judecată a declarat instanței, că fiind în calitate de membru al Comitetului creditorilor și ca membru a comisiei de concurs investițional privind realizarea patrimoniului Î.A. „Maconi” ca un complex patrimonial unic, administratorul Valeriu Chistruga nu a informat Comitetul creditorilor despre cesionarea de către S.R.L. „Ghiofrig” la S.R.L. „Belvilcom” a drepturilor dobîndite în rezultatul concursului investițional și nici despre încheierea contractului de vînzare-cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial unic, cu S.R.L. „Belvicom”.

94. Corespunzător, în situația în care contractul de vînzare - cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” nr.15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi” este bazat pe acte falsificate, potrivit raportului de expertiză semnătura în litigiu a notarul public Antofciuc Alexandru, nu este executată de el însuși, dar de o altă persoană, la fel și ștampila nu este a notarul public Antofciuc Alexandru, actul juridic în speță nu este autentificat notarial, prima instanța a admis pretențiile Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Ghiofrig” cu declararea nulității contractul de vînzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” nr.15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi”, ca fiind încheiat contrar prevederilor legale.

95. Totodată, prima instanță întemeiat a menționat că în situația în care instanța a recunoscut nul contractul de vînzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi”, a conchis că cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” privind recunoașterea valabilității contractului de vînzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

96. Însă, referitor la pretenția reclamantului S.R.L. „Ghiofrig” privind declararea valabilității contractului de vînzare-cumpărare a Î.A. „Maconi”, ca complex patrimonial unic de către S.R.L. „Ghiofrig”, potrivit condițiilor stabilite prin procesul-verbal al Comitetului creditorilor nr.A 05/RC-01, prima instanța în ședința de judecată corect a stabilit că în baza comunicatului informativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.110-112 din 19 august 2005, Comitetul creditorilor Î.A. „Maconi”, prin procesul-verbal nr.05/C-1 din 05 septembrie 2005 a declarat S.R.L. „Ghiofrig” drept cîștigător al concursului investițional desfășurat de Î.A. „Maconi” (f.d. 5, Vol.II).

97. La caz, întemeiat a mai reținut prima instanță că în temeiul hotărîrii din 05 iunie 2009 a Curții de Apel Economice, nr. 2e-444/2008, S.R.L. „Ghiofrig”, a realizat investiții care se confirmă prin ordinul de plată nr.104 din 11 august 2008, S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de plătitor către S.A. „RED Nord-Vest”, în calitate de beneficiar, a transferat suma de 40 718, 51 de lei (f.d. 24, Vol. II), prin ordinul de plată nr.106 din 15 august 2008, a transferat

către S.A. „Auto-Prezent”, în calitate de beneficiar, suma de 21 727,18 de lei (f.d. 23, Vol. II), prin ordinul de plată nr.107 din 19 august 2008, a transferat către S.R.L. „Achilus-SLE”, în calitate de beneficiar, suma de 62 040 de lei (f.d. 21, Vol. II), prin ordinul de plată nr.108 din 19 august 2009, a transferat către S.A. „Volan”, în calitate de beneficiar, în sumă de 72 960 de lei (f.d. 22, Vol.II), prin ordinele de plată nr.21 din 04 martie 2009 (f.d. 20, Vol. II), nr. 28 din 10 martie 2009 (f.d. 20, Vol. II), nr.2 din 17 aprilie 2009 (f.d. 21, Vol. II), plată nr.87 din 24 august 2009 (f.d. 22, Vol. II), nr.120 din 09 septembrie 2009 (f.d. 24, Vol. II), nr. 119 din 03 noiembrie 2009 (f.d. 28, Vol. II), nr.160 din 13 ianuarie 2010 (f.d. 28, Vol. II), nr.33 din 30 aprilie 2010 (f.d.29, Vol.II) și nr.48 din 28 mai 2010 (f.d.29, Vol.II) a transferat către Î.A. „Maconi”, în calitate de beneficiar, în sumă de 1 214 427 de lei, iar, potrivit facturilor fiscale seria nr. RU 3386478 din 22 februarie 2010 (f.d.18, Vol.II) și nr. RU 3386478 din 22 februarie 2010 (f.d. 19, Vol.II), S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de vânzător, a livrat către Î.A. „Maconi”, în calitate de cumpărător, utilaje la prețul de 109 029,80 de lei.

98. La fel, prima instanță a stabilit că potrivit procesului verbal al ședinței Comitetului creditorilor a Î.A. „Maconi” din 14 mai 2010, a fost obligat administratorul insolvenței a Î.A. „Maconi”, Valeriu Chistruga, să pregătească actele necesare și să semneze contractul privind vânzarea către S.R.L. „Ghiofrig” a complexului patrimonial unic al Î.A. „Maconi”, întru executarea hotărârii din 05 iunie 2008 a Curții de Apel Economice, a deciziei din 22 ianuarie 2009 a Curții Supreme de Justiție și a procesului-verbal nr. 05/RC-01 din 05 septembrie 2005 (f.d.6/7, Vol.II).

99. Potrivit procesului-verbal al ședinței Comitetului creditorilor, a Î.A. „Maconi” din 15 octombrie 2010, s-a aprobat proiectul contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” cu S.R.L. „Ghiofrig”, cu acordarea termenului de pînă la 31 decembrie 2010, pentru încheierea contractului enunțat și obligarea administratorului Î.A. „Maconi”, să convoace după încheierea contractului de vânzare-cumpărare, Comitetul creditorilor, dar nu mai tîrziu de 05 ianuarie 2011 (f.d. 8, Vol.II).

100. Ulterior, potrivit procesului-verbal al ședinței Comitetului creditorilor a Î.A. „Maconi” din 15 decembrie 2010, s-a acordat termen pînă la 01 mai 2011, pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic al Î.A. „Maconi” cu S.R.L. „Ghiofrig”, cu obligarea administratorului Î.A. „Maconi” să convoace după încheierea contractului de vânzare-cumpărare, Comitetul creditorilor dar nu mai tîrziu de 05 mai 2011 (f.d. 9, Vol.II).

101. În continuare, la adresările din 13 aprilie 2011, din 15 aprilie 2011, din 18 aprilie 2011 și din 21 aprilie 2011, formulate de administratorul S.R.L. „Ghiofrig” către administratorul al insolvenței Î.A. „Maconi”, Valeriu Chistruga, a solicitat prezentarea ultimului, cu actele necesare pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” (f.d.10/15, Vol.II). Însă, prin răspunsul administratorul al

insolvabilității Î.A. „Maconi”, Valeriu Chistruga, la adresările S.R.L. „Ghiofrig” din 13 aprilie 2011, din 15 aprilie 2011, din 18 aprilie 2011 și din 21 aprilie 2011, a comunicat că la solicitarea privind prezentarea pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, va fi satisfăcută la momentul când va fi încheiată ancheta Procuraturii Generale a RM (f.d 15, Vol.II).

102. Astfel, prima instanța a conchis că prin desemnarea S.R.L. „Ghiofrig” în calitate de câștigător al concursului investițional, Comitetul creditorilor Î.A. „Maconi” și-a manifestat voința de a încheia viitorul contract de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial unic anume cu S.R.L. „Ghiofrig”. Or, potrivit art.679 și art.813 din Codul civil, momentul desemnării câștigătorului echivalează cu realizarea acordului de voință al părților, adică cu încheierea propriu-zisă a contractului, urmând ca părțile să oformeze contractul respectiv în formă autentică.

103. Mai mult ca atât, prima instanța a reținut că executarea de către S.R.L. „Ghiofrig” a măsurilor investiționale prevăzute în procesul-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” nr. A05/RC-01 din 05 septembrie 2005 și acceptarea de către Î.A. „Maconi” a prestațiilor oferite de S.R.L. „Ghiofrig”, constituie o dovadă în plus a acordului de voință îndreptat spre vânzarea-cumpărarea întreprinderii ca complex patrimonial unic.

104. Sub alt aspect, prima instanță a menționat că, în situația în care procesul-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr. A05/RC-01 din 05 septembrie 2005, n-a fost anulat, iar S.R.L. „Ghiofrig” în calitate de câștigător al concursului investițional, a executat prestațiile ce derivă din conținutul acestui proces-verbal, investind în activitatea Î.A. „Maconi” suma de 3 252 085,85 de lei, ultima este îndreptățită să pretindă la bunul litigios.

105. Or, potrivit actului de decontare dintre S.R.L. „Ghiofrig” și Î.A. „Maconi” din 01 mai 2011, semnat unilateral de directorul S.R.L. „Ghiofrig”, suma investițiilor efectuate de S.R.L. „Ghiofrig” în Î.A. „Maconi”, constituie suma de 3 252 085,85 de lei (f.d.16, vol.II)

106. Astfel, bazându-se pe prevederile art.213 din Codul civil, prima instanță a considerat nejustificată eschivarea administratorului insolvabilității de la autentificarea notarială contractului respectiv întru executarea hotărârii din 05 iunie 2008 a Curții de Apel Economice, nr.2e-444/08, și, în consecință a ajuns la concluzia de a admite pretenția enunțată și a declarat valabil contractul de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, conform condițiilor expuse în procesul-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr.A 05/RC-01 din 05 septembrie 2005.

107. În continuare, referitor la pretenția cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și S.R.L. „Cariera Nord”, prima instanță corect a reținut că potrivit contractului nr.3530 din 24 mai 2012, autentificat de notarul public Adelina Florea, S.R.L. „Belvicom” în

calitate de vânzător, a vândut, iar, S.R.L. „Cariera Nord”, în calitate de cumpărător, a cumpărat, complexul patrimonial unic Î.A. „Maconi”(f.d.7/8, vol.IV).

108. Prin decizia din 05 iunie 2012 a Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”, a fost înregistrat contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și S.R.L. „Cariera Nord” (f.d. 9, Vol.VI).

109. Astfel, prima instanță, referitor la temeiurile de nulitate invocate de către S.R.L. „Ghiofrig”, a constatat că la data semnării contractului de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, în privința Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic existau interdicții aplicate prin încheierile executorului judecătoresc Adrian Agarici, nr.111-254/2011 din 23 septembrie 2011 și nr. nr.111- 323/2012 din 24 februarie 2012, în vederea executării încheierii din data de 22 septembrie 2011 a Judecătorei Edineț, nr.2e-2/11, și a încheierii din 23 februarie 2012 a Judecătorei Economice de Circumscripție, nr. 2e-928/12, prin care s-a interzis înstrăinarea Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, cât și bunurile acesteia în mod separat, precum și interzicerea Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” să opereze modificări în Registrul de Stat al persoanelor juridice în privința Î.A. „Maconi”. Iar, încheierile respective fiind înregistrate de către Camera înregistrării de Stat la 23 septembrie 2011 cu nr. 604/88 și la data de 24 februarie 2012 cu nr.604/59. Iar, prin încheierea din 07 martie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, nr.2e-1147/12, adoptată la cererea S.R.L. „Belvilcom”, s-a interzis Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” de a efectua modificări în Registrul întreprinderilor și organizațiilor în privința I.A. „Maconi” (f.d. 42, Vol.IV).

110. În virtutea acestui fapt, prima instanță întemeiat a conchis că contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Florea Adelina, a fost încheiat contrar interdicțiilor aplicate de către instanța de judecată, drept urmare în temeiul art. 232 din Cod civil, a declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nominalizat.

111. În susținerea soluției, prima instanță s-a bazat pe prevederile art.219 din Cod civil, care prevedea că actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor. Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației.

112. Totodată luând în considerare faptul că bunul litigios a fost înstrăinat în mod subsecvent de către S.R.L. „Belvilcom” către S.R.L. „Cariera Nord” și la momentul pronunțării hotărârii bunurile se află în posesia S.R.L. „Cariera Nord”, prima instanță a considerat necesar de a repune părțile în situația anterioară, prin anularea din Registrul de Stat al persoanelor juridice a înscrierii privind contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012 a

complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, cu restituirea de către S.R.L. „Cariera Nord” a bunurilor dobândite în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, în patrimoniul Î.A. „Maconi” și încasarea de la S.R.L. „Belvilcom” în beneficiul S.R.L. „Cariera Nord” a sumei de 1 200 000,00 de lei primite în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, precum și încasarea din contul Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei în mărime de 1 200 000,00 de lei primite în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011.

113. În continuare, prima instanță aplicând prevederile art. art.94 alin.(1) și art.96 alin.(1) din Codul de procedură civilă, și ținând cont de faptul că Î.A. „Maconi” la depunerea acțiunii din 13 septembrie 2011 a achitat taxa de stat în mărime de 100,00 de lei, iar, S.R.L. „Ghiofrig” la depunerea acțiunii din 14 februarie 2012 a achitat taxa de stat în mărime de 200,00 de lei și la depunerea acțiunii din 26 septembrie 2013 a achitat taxa de stat în mărime de 100,00 de lei, achitarea integrală a taxei de stat fiind amânată pînă la pronunțarea hotărârii, solicitând declararea nulității contractelor cu valoare de 1 200 000,00 de lei, a conchis că din contul S.R.L. „Belvilcom”, în calitate de parte care a pierdut procesul civil, urmează a fi încasat în beneficiul Statului, taxa de stat în mărimea restantă de 49 600,00 de lei, în beneficiul Î.A. „Maconi”, suma de 100,00 de lei, iar, în beneficiul S.R.L. „Ghiofrig”, suma de 300,00 de lei.

114. Totodată, prima instanță a constatat că reclamantii Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Ghiofrig” nu au prezentat probe pertinente, concludente și utile care ar demonstra cuantumul cheltuielilor de judecată suportate, astfel, argumentele acestora fiind doar declarative.

115. Subsecvent, prima instanță a reținut că la pronunțarea dispozitivului hotărârii instanța nu s-a expus asupra acestei chestiuni enunțate și corespunzător urmează a fi pronunțată o hotărâre suplimentară în acest sens.

116. Drept, urmare, prin hotărârea suplimentară din 01 decembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, s-au repus părțile la poziția inițială prin restituirea de către S.R.L. „Cariera Nord” în patrimoniul Î.A. „Maconi” a bunurilor dobândite conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 3530 din 24 mai 2012. S-a încasat de la S.R.L. „Belvilcom” în beneficiul Î.A. „Maconi”, cheltuielile de judecată constituite din taxa de stat în mărime de 100,00 de lei și în beneficiul S.R.L. „Ghiofrig” - taxa de stat în mărime de 300,00 de lei. S-a încasat de la S.R.L. „Belvilcom”, în beneficiul statului taxa de stat neachitată în mărime de 49600,00 de lei. În rest, pretențiile Î.A. „Maconi” și a S.R.L. „Ghiofrig” privind încasarea cheltuielilor de judecată, s-au respins (f.d.56/65, Vol.II)

117. Pentru a decide astfel, prima instanță a constatat că la pronunțarea dispozitivului, instanța a repus părțile la poziția inițială prin anularea din Registrul de stat al persoanelor juridice a înscrierii privind contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012 a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, executată în baza deciziei Î.S. „Camera Înregistrării de Stat”

din 05 iunie 2012, cu încasarea din contul S.R.L. „Belvilcom” în beneficiul S.R.L. „Cariera Nord” a sumei achitate conform contractului în mărime de 1 200 000,00 de lei, însă, a omis să indice în dispozitivul hotărârii restituirea de către S.R.L. „Cariera Nord” a bunurilor dobândite în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012 în patrimoniul Î.A. „Maconi”.

118. În aceste circumstanțe, prima instanță a ajuns la concluzia privind admiterea cererii S.R.L. „Ghiofrig”, cu dispunerea restituirii de către S.R.L. „Cariera Nord” în patrimoniul Î.A. „Maconi” a bunurilor dobândite conform contractului de vânzare- cumpărare nr. 3530 din 24 mai 2012.

119. Prin decizia din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de către S.R.L. „Belvilcom” și de către S.R.L. „Cariera Nord”, s-a admis parțial apelul declarat de către Î.A. „Maconi”, și s-a casat parțial hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, în partea încasării de la Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” suma în mărime de 1 200 000,00 de lei, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acestui capăt de cerere (f.d.242/243; 244/259, Vol.VI).

120. Pentru a decide astfel, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii instanței ierarhic inferioare în raport cu criticile formulate în cererile de apel și materialul probator, a conchis că apelurile declarat de S.R.L. „Belvilcom” și de S.R.L. „Cariera Nord” sunt neîntemeiate și pasibile de a fi respinse, iar, apelul declarat de Î.A. „Maconi” pasibil de a fi admis parțial cu casarea hotărârii din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, în partea încasării de la Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei de 1 200 000,00 de lei, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărâri prin care se respinge ca nefondat capătul de cerere privind încasarea de la Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei de 1 200 000,00 de lei.

121. În susținerea soluției sale, instanța de apel a menționat că, prima instanță examinând valabilitatea contractului de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, corect a apreciat probele administrate și a concluzionat just că înscrisul în cauză este lovit de nulitate absolută.

122. Cu referire la argumentele invocate de S.R.L. „Belvilcom” în cererea de apel, precum că a efectuat cheltuieli imense în legătură cu punerea în funcțiune a obiectului în litigiu, instanța de apel le-a apreciază critic, deoarece valabilitatea unui contract lovit de nulitate absolută nu poate fi acoperită prin efectuarea unor cheltuieli eventuale.

123. Or, nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi”, impune necesitatea respingerii ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” privind recunoașterea valabilă a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011.

124. În aceste circumstanțe, instanța de apel a relevat că în temeiul principiului anulării actelor subsecvente, nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi” atrage după sine și nulitatea contractului de vânzare-cumpărare, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera-Nord”, autentificat de notarul public Adelina Florea sub nr.3530 din 24 mai 2012.

125. Mai mult ca atât, instanța de apel a constatat că prima instanță just a reținut că la data semnării contractului de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012 în privința Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic erau aplicate măsuri de asigurare a acțiunii în temeiul încheierii din 22 septembrie 2011 a Judecătoriai Edineț, nr.2e-2/11, prin încheierea din 23 februarie 2012 a Judecătoriai Economice de Circumscripție, nr. 2e-928/12, precum și prin încheierea din 07 martie 2012 a Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău, nr.2e-1147/12.

126. Astfel, la caz, instanța de apel a conchis că prima instanța corect a concluzionat că contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Florea Adelina, a fost încheiat contrar interdicțiilor aplicate de către instanța de judecată, drept urmare, în temeiul art.232 din Codul civil, a fost declarat nul.

127. În altă ordine de idei, instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate în partea aplicării efectelor nulității prin repunerea în situația anterioară, a constatat că la materialele cauzei lipsesc dovezi care să confirme achitarea de către S.R.L. „Belvilcom” în contul Î.A. Maconi” a sumei de 1 200 000 de lei, în baza contractului nr.15 din 04 mai 2011. Or, potrivit extrasului din contul bancar al Î.A. „Maconi”, eliberat de B.C. „Moldindconbank” S.A., filiala Edineț, s-a confirmat că în perioada 01 ianuarie 2011 – 31 decembrie 2014 din partea S.R.L. „Belvilcom” nu au fost efectuate transferuri în baza contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011.

128. Din aceste considerente, instanța de apel a considerat parțial întemeiat apelul declarat de administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” (în proces de insolvență) Anton Jerebțov, în partea încasării din contul Î.A. „Maconi” în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei în mărime de 1 200 000,00 de lei, cu adoptarea în această parte a unei noi hotărîri prin care s-a respins ca nefondat capătul de cerere privind încasarea din contul Î.A. „Maconi”, în beneficiul S.R.L. „Belvilcom” a sumei de 1 200 000,00 de lei.

129. Referitor la pretenția S.R.L. „Ghiofrig” privind declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi”, ca complex patrimonial unic, instanța de apel a conchis că, prima instanța a apreciat corect probele administrate și a concluzionat just asupra recunoașterii valabile a contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, dintre Î.A. „Maconi” (în proces de insolvență) și S.R.L. „Ghiofrig”.

130. În susținerea soluției, instanța de apel a notat că, prima instanță corect a stabilit că în baza procesului-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” nr. A 05/RC-01 din 05 septembrie 2005, S.R.L. „Ghiofrig” a fost desemnat câștigător al concursului investițional desfășurat de Î.A. „Maconi”.

131. Ulterior, prin hotărârea din 05 iunie 2008 a Curții de Apel Economice, nr. 2e-444/08, s-a obligat administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” - Valeriu Chistruga și S.R.L. „Ghiofrig” să execute procesul-verbal nr. 05/RC-1 din 05 septembrie 2005 cu privire la rezultatele concursului investițional și să prezinte instanței de judecată măsurile economice și investiționale, cu respectarea intereselor colectivului de muncă a Î.A. „Maconi”.

132. În esență, instanța de apel a stabilit că prima instanță corect a conchis că în scopul executării obligațiilor asumate prin procesul-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” (în proces de insolvență) nr. A 05/RC-01 din 05 septembrie 2005, SRL „Ghiofrig” a efectuat următoarele investiții: conform ordinul de plată nr.104 din 11 august 2008, S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de plătitor către S.A. „RED Nord-Vest”, în calitate de beneficiar, a transferat suma de 40 718, 51 de lei (f.d. 24, Vol. II), conform ordinului de plată nr.106 din 15 august 2008, a transferat către S.A. „Auto-Prezent”, în calitate de beneficiar, suma de 21 727,18 de lei (f.d. 23, Vol. II), conform ordinului de plată nr.107 din 19 august 2008, a transferat către S.R.L. „Achilus-SLE”, în calitate de beneficiar, suma de 62 040 de lei (f.d. 21, Vol. II), conform ordinului de plată nr.108 din 19 august 2009, a transferat către S.A. „Volan”, în calitate de beneficiar, în sumă de 72 960 de lei (f.d. 22, Vol.II), conform ordinelor de plată nr.21 din 04 martie 2009 (f.d. 20, Vol. II), nr. 28 din 10 martie 2009 (f.d. 20, Vol. II), nr.2 din 17 aprilie 2009 (f.d. 21, Vol. II), plată nr.87 din 24 august 2009 (f.d. 22, Vol. II), nr.120 din 09 septembrie 2009 (f.d. 24, Vol. II), nr. 119 din 03 noiembrie 2009 (f.d. 28, Vol. II), nr.160 din 13 ianuarie 2010 (f.d. 28, Vol. II), nr.33 din 30 aprilie 2010 (f.d.29, Vol.II) și nr.48 din 28 mai 2010 (f.d.29, Vol.II) a transferat către Î.A. „Maconi”, în calitate de beneficiar, în sumă de 1 214 427 de lei, iar, potrivit facturilor fiscale seria nr. RU 3386478 din 22 februarie 2010 (f.d.18, Vol.II) și nr. RU 3386478 din 22 februarie 2010 (f.d. 19, Vol.II), S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de vânzător, a livrat către Î.A. „Maconi”, în calitate de cumpărător, utilaje la prețul 109 029,80 de lei.

133. În această ordine de idei, instanța de apel a considerat necesar de a menționa că prima instanță just a reținut faptul că, ulterior efectuării acestor investiții, Comitetul creditorilor Î.A. „Maconi”, la 14 mai 2010 a obligat administratorul insolvenței Valeriu Chistruga să pregătească actele necesare și să semneze contractul privind vânzarea către S.R.L. „Ghiofrig” a complexului patrimonial unic al Î.A. „Maconi”, întru executarea hotărârii din 05 iunie 2008 a Curții de Apel Economice, a deciziei din 22 ianuarie 2009 a Curții Supreme de Justiție și a procesului-verbal nr.05/RC-01 din 05 septembrie 2005 (f.d.6-7, vol.2).

134. De asemenea, la 15 octombrie 2010, Comitetul creditorilor a aprobat proiectul contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi” cu S.R.L. „Ghiofrig”, cu acordarea termenului de până la 31 decembrie 2010 pentru încheierea contractului enunțat și obligarea administratorului Î.A. „Maconi” să convoace după încheierea contractului de vânzare-cumpărare Comitetul creditorilor până pe data de 05 ianuarie 2011 (f.d. 8, vol.2).

135. Ulterior, în mod repetat, la 15 decembrie 2010, Comitetul creditorilor Î.A. „Maconi” a acordat termen până la 01 mai 2011 pentru încheierea contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic al Î.A. „Maconi” cu S.R.L. „Ghiofrig”, cu obligarea administratorului Î.A. „Maconi” să convoace după încheierea contractului Comitetul creditorilor, dar nu mai târziu de 05 mai 2011 (f.d.9, vol.2).

136. În circumstanțele descrise, instanța de apel a constatat cu certitudine voința Î.A. „Maconi” exprimată prin procesul-verbal al Comitetului creditorilor nr.05/RC-01 din 05 septembrie 2005 de a vinde ca un complex patrimonial unic întregul patrimoniu al Î.A. „Maconi”. Or, această operațiune juridică a rezultat și din hotărârile Comitetului creditorilor emise ulterior.

137. Sub alt aspect, instanța de apel a menționat că, investițiile efectuate în activitatea Î.A. „Maconi” de către S.R.L. „Ghiofrig” denotă intenția acestuia de a cumpăra Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic.

138. Subsecvent, instanța de apel a notat că în situația în care se realizează acordul de voință al vânzătorului de a vinde și cel al cumpărătorului de a cumpăra Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, are loc încheierea propriu-zisă a contractului. Or, potrivit art.666 din Codul civil, contractul este anume un acord de voință.

139. Totodată, în sensul normei enunțate, instanța de apel a reținut că, noțiunea de contract nu se limitează doar la întocmirea unui înscris, ci privește în esență acordul părților îndreptat spre nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice.

140. În sprijinul acestei concepții, instanța de apel a apelat la dispozițiile art.679 alin. (1) din Codul civil, care stabilesc că contractul se consideră încheiat, dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale. Or, clauzele esențiale ale contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial unic au fost stabilite în procesul-verbal al Comitetului creditorilor nr.05/RC-01 din 05 septembrie 2005, și acceptate de către părți prin aplicarea semnăturilor pe acest proces-verbal.

141. De asemenea, instanța de apel a reținut că datorită faptului că legislația în vigoare prevede forma autentică ca o condiție de valabilitate a contractului de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca complex patrimonial unic, părțile urmau să încheie contractul în forma prescrisă de lege.

142. La caz, instanța de apel a constatat că S.R.L. „Ghiofrig” în repetate rânduri și-a manifestat voința de a încheia contractul în formă autentică, expediind în adresa administratorului insolvenței Î.A. „Maconi”, scrisorile recomandate din 13 aprilie 2011, din 15 aprilie 2011, din 18 aprilie 2011 și din 21 aprilie 2011 (f.d.10/15, vol.II), cu propunerea de a se prezenta la notar, însă, administratorul insolvenței Î.A. „Maconi” cu rea-voință s-a eschivat de la autentificarea notarială a contractului.

143. În situația descrisă, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a constatat că prin desemnarea S.R.L. „Ghiofrig” în calitate de câștigător al concursului investițional și semnarea procesului-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr. A05/RC-01 din 05 septembrie 2005, părțile și-au manifestat voința de a încheia contractul de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, or, S.R.L. „Ghiofrig” a executat obligațiunile prevăzute în procesul - verbal susmenționat și a investit în activitatea Î.A. „Maconi” (în proces de insolvență) suma de 3 252 085,85 de lei, iar, administratorul insolvenței Î.A. „Maconi”, s-a eschivat de la autentificarea notarială a contractului.

144. Prin urmare, instanța de apel a conchis că contractul de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, încheiat între Î.A. „Maconi” și S.R.L. „Ghiofrig”, conform condițiilor stabilite în procesul-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi” nr. A05/RC-01 din 05 septembrie 2005, nu contravine legii și în temeiul art.213 din Codul civil, urmează a fi recunoscut valabil, fără a fi necesară autentificarea notarială ulterioară.

145. Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia recurată este adoptată cu aplicarea corectă a legislației materiale și procedurale.

146. La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că la cazul din speță sunt aplicabile prevederile Codul civil în redacția legii în vigoare până la modificările din 01 martie 2019.

147. La acest segment, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că reieșind din normele de drept material aplicabil, raportate la situația de fapt stabilită, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiției consideră că atât instanța de apel, cât și prima instanță temeinic și legal au ajuns la concluzia admiterii acțiunilor depuse de S.R.L. „Ghiofrig” împotriva Î.A. „Maconi” și a S.R.L. „Belvilcom” privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzări-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011 și a declarat nul contractul de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi”, în proces de insolvență, având la bază un cumul de dovezi administrate, cărora le-a fost data o apreciere juridică cuvenită.

148. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că nu va formula un răspuns detaliat pentru fiecare argument al recursului, ci va analiza doar motivele decisive pentru soluționarea prezentei cauze (a se vedea cauza *García Ruiz vs. Spania* (Marea Cameră), 21 ianuarie 1999, parag.26; *Moreira Ferreira vs. Portugalia* (nr.2) (Marea Cameră); 11 iulie 2017, parag.84, 98).

149. În motivarea cererii de recurs, recurenta S.R.L. „Cariera Nord” a dezvoltat critici prin care a invocat ilegalitatea deciziei instanțelor de judecată ierarhic inferioare din perspectiva interpretării eronate a legii și aprecierii eronate a probelor.

150. Însă, făcând o apreciere a materialelor cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază critic și respinge argumentele recurente, deoarece acestea sunt declarative, lipsite de suport legal și probatoriu.

151. Vis-a-vis de criticile invocate de recurenta S.R.L. „Cariera Nord” că este neîntemeiată concluzia instanțelor ierarhic inferioare în partea admiterii pretenției S.R.L. „Ghiofrig” privind constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig, S.R.L. „Belvilcom” și Î.A. „Maconi” la data de 21 ianuarie 2011, deoarece conform contractului nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de cedent, a transmis cesionarului S.R.L. „Belvilcom” dreptul de a solicita primul și de a deveni noul creditor al Î.A. „Maconi”, în contul sumei datorate de 3 252 085,85 de lei, iar, S.R.L. „Belvilcom” dobândește dreptul să solicite de la Î.A. „Maconi” executarea obligațiilor creditoriale în sumă de 3 252 085,85 de lei, în locul S.R.L. „Ghiofrig” (f.d. 10/11; 84/86, Vol.III).

152. În contextul dat, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că instanțele de judecată ierarhic inferioare examinând constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, corect au apreciat probele administrate și au concluzionat just că înscrisul în cauză este lovit de nulitate absolută. Or, S.R.L. „Belvilcom” nu a prezentat instanțelor de judecată ierarhic inferioare contractul de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, în original, iar, potrivit raportului de expertiză nr.435/436 din 01 noiembrie 2013, întocmit de Centru Național Anticorupție, rezultă că, paginile contractului de cesiune nr:21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, care reprezintă anexa contractului nr.15 din 04 mai 2011, nu reprezintă copiii ale unuia și aceluiași exemplar (f.d. 24/31, Vol.V), iar lipsa originalului în mod întemeiat a fost interpretată în defavoarea părților acestuia, care dispuneau de diligența și obligația necesară de a asigura integritatea acestuia, pentru a înlătura toate dubiile de legalitate invocate (art. 138 CPC).

153. În contextul menționat, instanțele inferioare justificat au ajuns la concluzia că contractul de cesiune nr.21/01/2011/2 a fost contrafăcut prin lipirea la acesta a ultimei pagini a contractul nr.21/01/2011/1, iar, părțile contractuale nu au combătut în niciun fel această concluzie.

154. La acest segment, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că din interpretarea corectă a normelor aplicabile speței se retine că actele juridice fictive au menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată și această neconcordanță are ca scop amăgirea terților. Motivele actelor juridice fictive pot fi diferite: ocolirea unor dispoziții legale imperative, fraudarea fiscolei sau a creditorilor, ascunderea față de public a anumitor operațiuni juridice etc. Actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este lovit de nulitate absolută, deoarece în cazul acestui act lipsește unul din elementele definitorii ale actului juridic consacrat în art. 195 – intenția de a da naștere, modifica, sau stinge drepturi și obligații civile. Manifestarea de voință în cazul actului juridic fictiv este falsă și are ca scop inducerea în eroare a altor persoane, creând aparența existenței actului juridic în realitate.

155. Raportând prevederile legale la materialele cauzei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că corect instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit faptul că nu a fost încheiat în formă autentică, drept urmare a admis pretenția reclamantului S.R.L. „Ghiofrig” privind declararea nulității contractului de cesiune a creanței nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011, încheiat între S.R.L. „Ghiofrig”, S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi”, potrivit căruia S.R.L. „Ghiofrig” cesionează calitatea sa de câștigător al concursului investițional către S.R.L. „Belvicom”.

156. Cu referire la alegațiile recurente precum că sunt neîntemeiate concluziile instanțelor ierarhic inferioare în partea admiterii pretențiilor înaintate de către Î.A. „Maconi” și de către S.R.L. „Ghiofrig” cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție le consideră neîntemeiate, or, potrivit răspunsului notarului public Galina Morea nr. 185 din 25 noiembrie 2011, la interpelarea nr.12521 din 24 noiembrie 2011, a informat faptul că în registrul actelor notariale a notarului public Alexandru Antofciuc, începând cu 07 decembrie 2010 și până la 07 mai 2011, nu este înregistrat contractul de vânzare-cumpărare încheiat între administratorul insolvenței Î.A.„Maconi” – Valeriu Chistruga și S.R.L. „Belvicom” din 04 mai 2011, contractul în speță nu a fost regăsit nici în arhiva notarului, mai mult ca atât ultimul număr de înregistrare a actelor notariale pentru anul 2011 este nr.778, pe când contractul este înregistrat cu numărul nr.963 (f.d. 50, Vol. I). Iar, potrivit raportului de expertiză nr.660/661 din 26 martie 2012, executat de Centrul Național de Expertize Judiciare pe marginea contractului nr.15 din 04 mai 2011, autentificat - chipurile de notarul public Alexandru Antofciuc și înregistrat cu nr.963 din 04 mai 2011, semnătura pe contractul în litigiu, invocată a fi a notarul public Alexandru Antofciuc, nu este executată de el însuși, dar de o altă persoană prin imitație, precum și ștampila nu este a notarul public Alexandru Antofciuc (f.d. 148-160, Vol.I).

157. În acest sens, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține ca instanțele de judecată ierarhic inferioare just au ajuns la concluzia de a admite pretențiile înaintate de către Î.A. „Maconi” și de către S.R.L. „Ghiofrig” cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011 a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, or, conform art.207 alin.(1) din Codul civil (în redacția legii pînă la 01 martie 2019), deoarece actul juridic civil încheiat fără cauză ori fondat pe o cauză falsă sau ilicită nu poate avea nici un efect. Iar, potrivit art.213 alin.(1) din Codul civil (în redacția legii pînă la 01 martie 2019), nerespectarea formei autentice atrage nulitatea actului juridic (a se vedea pct.88/89).

158. În continuare, cu referire la alegațiile recurente precum că instanțele ierarhic inferioare în mod eronat au stabilit că pretențiile S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” au fost înaintate împotriva unui pârât necorespunzător, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție le apreciază critic și le respinge deoarece acestea sunt delcarative, lipsite de suport legal și probatoriu, or, în situația în care s-a recunoscut nul contractul de vânzare-cumpărare nr.15 din 04 mai 2011, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și Î.A. „Maconi”, corect instanțele de judecată ierarhic inferioare au ajuns la concluzia de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. „Belvilcom” împotriva Î.I. „Jerebțov Anton” cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011 privind ca neîntemeiată.

159. Referitor la alegațiile recurente că sunt eronate și concluziile instanțelor ierarhic inferioare în partea admiterii pretențiilor S.R.L. „Ghiofrig” cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare a complexului patrimonial unic Î.A. „Maconi”, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord” la 24 mai 2012 și înregistrat sub nr.3530, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că din suportul probator se atestă cu certitudine că potrivit contractului de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, autentificat de notarul public Adelina Florea, S.R.L. „Belvicom” în calitate de vânzător, a vândut, iar, S.R.L. „Cariera Nord”, în calitate de cumpărător, a cumpărat, complexul patrimonial unic Î.A. „Maconi”(f.d.7/8, vol.IV).

160. Prin decizia din 05 iunie 2012 a Camerii înregistrării de Stat, a fost înregistrat contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvicom” și S.R.L. „Cariera Nord” (f.d. 9, Vol.VI).

161. În această ordine de idei, analizând în ansamblu probele prezentate, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că instanțele de judecată corect au stabilit că materialele cauzei atestă că, la data semnării contractului de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, în privința Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic existau interdicții aplicate prin încheierile executorului judecătoresc Adrian Agarici, nr.111-254/2011 din 23 septembrie 2011 și nr.111-323/2012 din 24 februarie 2012, în vederea executării încheierii din data de 22 septembrie 2011 a Judecătoriei Edineț,

nr.2e-2/11, și a încheierii din 23 februarie 2012 a Judecătorei Economice de Circumscripție, nr.2e-928/12, prin care s-a interzis înstrăinarea Î.A. „Maconi” ca complex patrimonial unic, cât și bunurile acesteia în mod separat, precum și interzicerea Î.S. „Camera Înregistrării de Stat” să opereze modificări în Registrul de Stat al persoanelor juridice în privința Î.A. „Maconi”. Iar, încheierile respective fiind înregistrate de către Camera înregistrării de Stat la 23 septembrie 2011 cu nr.604/88 și la 24 februarie 2012 cu nr.604/59. Iar, prin încheierea din 07 martie 2012 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, nr.2e-1147/12, adoptată la cererea S.R.L. „Belvilcom”, s-a interzis Camerei înregistrării de Stat de a efectua modificări în Registrul întreprinderilor și organizațiilor în privința Î.A. „Maconi” (f.d. 42, Vol.IV).

162. În conformitate cu art.232 din Codul civil (în redacția legii de până la 01 martie 2019), actul juridic prin care s-a dispus de un bun referitor la care, prin lege sau de instanța de judecată, sau de un alt organ abilitat, este instituită, în favoarea unor persoane, o interdicție cu privire la dispoziție poate fi declarat nul de instanța de judecată la cererea persoanelor în favoarea cărora este instituită interdicția.

163. La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, instanțele de judecată just au conchis că contractul de vânzare-cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012, încheiat între S.R.L. „Belvilcom” și S.R.L. „Cariera Nord”, autentificat de notarul public Florea Adelina a fost încheiat contrar interdicțiilor aplicate de către instanța de judecată, drept urmare în temeiul art. 232 din Codul civil, au declarat nul contractual de vânzare-cumpărare nominalizat.

164. Or, potrivit art.219 din Codul civil (în redacția legii de până la 01 martie 2019), actul juridic nul încetează cu efect retroactiv din momentul încheierii. Dacă din conținutul său rezultă că poate înceta numai pentru viitor, actul juridic nu va produce efecte pentru viitor. Fiecare parte trebuie să restituie tot ceea ce a primit în baza actului juridic nul, iar în cazul imposibilității de restituire, este obligată să plătească contravaloarea prestației.

165. Subsidiar, se respinge argumentul S.R.L. „Cariera Nord” că ar fi de bună credință, deoarece circumstanțele cauzei denotă că ultima a fost fondată de S.R.L. „Belvilcom”, care avea adresa juridică la domiciliul administratorului acestuia, iar, în 2012 ambele companii erau administrate de aceeași persoană (Vasile Chirică), iar, soția fostului administrator al Î.A. „Maconi” (care a semnat contractul din 04 mai 2011) devenise asociată a S.R.L. „Cariera Nord”. Contractul de vânzare-cumpărare din 24 mai 2012 a fost semnat în următoarea zi după înregistrare contrar interdicțiilor la Camera Înregistrării de Stat a contractului din 04 mai 2011. Deci, la încheierea contractului S.R.L. „Cariera Nord” nu putea să nu știe despre drepturile terțului asupra bunului precum și să nu observe interdicțiile aplicate. Pe de altă parte, este imposibil ca un cumpărător de bună credință, într-o singură zi

să ia o decizie și să semneze un contract cu privire la cumpărarea unei afaceri de milioane de lei, fără vreo verificare diligentă.

166. Cu referire la alegațiile recurente precum că sunt eronate concluziile instanțelor de judecată referitor la faptul că admiterii pretenției S.R.L. „Ghiofrig” privind declararea valabilității contractului de vânzare-cumpărare a Î.A. „Maconi”, ca complex patrimonial unic de către S.R.L. „Ghiofrig”, conform condițiilor stabilite prin procesul-verbal al ședinței Comitetului creditorilor nr. A 05/RC-01, însă, această pretenție urma a fi respinsă, din motiv că contractul de cesiune nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 era valabil, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție apreciază critic alegațiile recurente, or, la judecarea cauzei s-a demonstrat contrariul și anume că, în baza comunicatului informativ publicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova nr.110-112 din 19 august 2005, Comitetul creditorilor Î.A. „Maconi”, prin procesul-verbal nr.05/C-1 din 05 septembrie 2005 a declarat S.R.L. „Ghiofrig” drept câștigător al concursului investițional desfășurat de Î.A. „Maconi” (f.d. 5, Vol.II).

167. Tot aici, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au concluzionat că în temeiul hotărârii din 05 iunie 2009 a Curții de Apel Economice, nr.2e-444/2008, S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de plătitor a realizat investiții față de Î.A. „Maconi”, care se confirmă prin ordinele de plată nr.104 din 11 august 2008 (f.d. 24, Vol. II), nr.106 din 15 august 2008 (f.d. 23, Vol. II), nr.107 din 19 august 2008 (f.d. 21, Vol. II), nr.108 din 19 august 2009 (f.d. 22, Vol.II), nr.21 din 04 martie 2009 (f.d. 20, Vol. II), nr. 28 din 10 martie 2009 (f.d. 20, Vol. II), nr.2 din 17 aprilie 2009 (f.d. 21, Vol. II), nr.87 din 24 august 2009 (f.d. 22, Vol. II), nr.120 din 09 septembrie 2009 (f.d. 24, Vol. II), nr. 119 din 03 noiembrie 2009 (f.d. 28, Vol. II), nr.160 din 13 ianuarie 2010 (f.d. 28, Vol. II), nr.33 din 30 aprilie 2010 (f.d.29, Vol.II) și nr.48 din 28 mai 2010 (f.d.29, Vol.II) în total sumă în mărime de 1 214 427,00 de lei, iar, potrivit facturilor fiscale seria nr. RU 3386478 din 22 februarie 2010 (f.d.18, Vol.II) și nr. RU 3386478 din 22 februarie 2010 (f.d. 19, Vol.II), S.R.L. „Ghiofrig”, în calitate de vânzător, a livrat către Î.A. „Maconi”, în calitate de cumpărător, utilaje la prețul 109 029,80 de lei.

168. Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, instanțele de judecată ierarhic inferioare corect au conchis că prin desemnarea S.R.L. „Ghiofrig” în calitate de câștigător al concursului investițional, Comitetul creditorilor Î.A. „Maconi” și-a manifestat voința de a încheia viitorul contract de vânzare-cumpărare a întreprinderii ca complet patrimonial unic anume cu S.R.L. „Ghiofrig”.

169. Or, potrivit art.679 și art.813 din Codul civil, momentul desemnării câștigătorului echivalează cu realizarea acordului de voință al părților, adică cu încheierea propriu-zisă a contractului, urmând ca părțile să oformeze contractul respectiv în formă autentică.

170. Sub alt aspect, procesul-verbal al Comitetului creditorilor Î.A. „Maconi”, nr. A05/RC-01 din 05 septembrie 2005, n-a fost anulat, iar, S.R.L. „Ghiofrig” în calitate de câștigător al concursului investițional a executat prestațiile ce derivă din conținutul acestui proces-verbal, investind în activitatea Î.A. „Maconi” suma de 3 252 085,85 de lei.

171. În consecință, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că argumentele recursului declarat de către S.R.L. „Cariera Nord” sunt declarative și lipsite de suport legal și probatoriu, concluziile instanțelor de judecată în acest sens sunt bazate pe probe concludente, utile și pertinente și corespund prevederilor legislației în vigoare, care au cercetat pertinent probele administrate la materialele pricinii și corect au soluționat litigiul dat, cu atât mai mult că au servit obiect de studiu și în instanța de apel.

172. Referitor la criticile invocate de reprezentanta S.R.L. „Alum Sistem” (succesor în drepturi al S.R.L. „Belvilcom”), avocata Carolina Chebeș, ce vizează ilegalitatea deciziei din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că argumentele invocate de ultima nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedurală, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse, cu atât mai mult că SRL „Belvilcom” nici nu a contestat decizia cu recurs.

173. Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt legale și întemeiate, iar motivele recursului invocate în speță în esență sunt similare celor indicate în procesul judecării cauzei, asupra cărora instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către S.R.L. „Cariera Nord” și de a menține decizia din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău.

174. Ținând cont de cele expuse și în temeiul art. art. 445 alin. (1) lit. a), alin.(3) din Codul de procedură civilă (în redacția de până la 01 septembrie 2023),

COMPLETUL, CU MAJORITATE DE VOTURI,

Respinge recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Cariera Nord”.

Menține decizia din 01 iulie 2015 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 10 noiembrie 2014 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău, emise în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea de Arendă „Maconi” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alum Sistem” (succesor în drepturi a Societății cu răspundere Limitată „Belvilcom”), cu privire la declararea nulității contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr. 15 din 04 mai 2011, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată

„Ghiofrig” împotriva Întreprinderii de Arendă „Maconi” în proces de insolvență cu privire la declararea valabilă a contractului de vânzare - cumpărare conform condițiilor procesului verbal al ședinței/ adunării comitetului creditorilor Întreprinderii de Arendă „Maconi” din 05 septembrie 2005, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ghiofrig” împotriva Întreprinderii de Arendă „Maconi”, și a Societății cu Răspundere Limitată „Alum Sistem” (succesor în drepturi a Societății cu răspundere Limitată „Belvilcom”), cu privire la constatarea nulității absolute a contractului de cesiune a creanțelor nr.21/01/2011/2 din 21 ianuarie 2011 și a contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Alum Sistem” (succesor în drepturi a Societății cu răspundere Limitată „Belvilcom”) împotriva Întreprinderii Individuale „Jerebțov Anton” cu privire la recunoașterea valabilității contractului de vânzare - cumpărare a complexului patrimonial unic nr.15 din 04 mai 2011, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ghiofrig” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alum Sistem” (succesor în drepturi a Societății cu răspundere Limitată „Belvilcom”), și a Societății cu Răspundere Limitată „Cariera Nord”, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Camera Înregistrării de Stat” cu privire la recunoașterea nulității contractului de vânzare – cumpărare nr.3530 din 24 mai 2012.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Ion Malanciuc

Diana Stănilă

Oxana Parfeni

Lilia Roic-Botezatu